

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2019/627**(2019. gada 15. marts),****ar ko nosaka vienotu praktisku kārtību lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālo kontroļu veikšanai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 un attiecībā uz oficiālajām kontrolēm groza Komisijas Regulu (EK) Nr. 2074/2005****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2017. gada 15. marta Regulu (ES) 2017/625 par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 18. panta 8. punktu,

tā kā:

- (1) Regula (ES) 2017/625 nosaka noteikumus par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, ko dalībvalstu kompetentās iestādes veic, lai pārbaudītu atbilstību Savienības tiesību aktiem, cita starpā attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos. Konkrētāk, tā paredz oficiālas kontroles attiecībā uz lietošanai pārtikā paredzētiem dzīvnieku izcelsmes produktiem. Turklāt no 2019. gada 14. decembra tā atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 854/2004 ⁽²⁾. Minētā regula pašlaik paredz konkrētus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālām kontrolēm, arī prasības par vienotu praktisku kārtību šo kontroļu veikšanai.
- (2) Šīs regulas noteikumiem būtu jānodrošina, ka bez pārtraukuma tiek piemērotas prasības, kas nodrošina, ka tiek pārbaudīta pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju atbilstība noteikumiem par drošu rīkošanos ar dzīvnieku izcelsmes produktiem, jo īpaši šādos tiesību aktos noteiktās prasības:
 - attiecībā uz noteiktu vielu un to atlieku monitoringa pasākumiem – Padomes Direktīvā 96/23/EK ⁽³⁾,
 - attiecībā uz transmisīvo sūklveida encefalopātiju kontroli – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 999/2001 ⁽⁴⁾,
 - attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktus reglamentējošiem dzīvnieku veselības noteikumiem – Padomes Direktīvā 2002/99/EK ⁽⁵⁾,
 - attiecībā uz vispārīgajiem pārtikas aprites tiesību aktu principiem un prasībām – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 854/2004, ar ko paredz īpašus noteikumus par lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālās kontroles organizēšanu (OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/23/EK, ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvības dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos, un ar ko atceļ Direktīvu 85/358/EEK un Direktīvu 86/469/EEK, kā arī Lēmumu 89/187/EEK un Lēmumu 91/664/EEK (OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regula (EK) Nr. 999/2001, ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūklveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai (OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/99/EK, ar ko paredz dzīvnieku veselības noteikumus, kuri reglamentē tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, kas paredzēti lietošanai pārtikā (OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

- attiecībā uz zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/99/EK ⁽⁷⁾,
- attiecībā uz tuberkulozes, brucelozes un govju enzootiskās leikozes kontroli – Komisijas Lēmumā 2003/467/EK ⁽⁸⁾,
- attiecībā uz salmonellas kontroli – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2160/2003 ⁽⁹⁾,
- attiecībā uz pārtikas produktu higiēnu – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 852/2004 ⁽¹⁰⁾,
- attiecībā uz īpašiem higiēnas noteikumiem attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 853/2004 ⁽¹¹⁾,
- attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā – Padomes Regulā (EK) Nr. 1/2005 ⁽¹²⁾,
- attiecībā uz pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem – Komisijas Regulā (EK) Nr. 2073/2005 ⁽¹³⁾,
- attiecībā uz konkrētu kontaminantu maksimāli pieļaujamo līmeni pārtikas produktos – Komisijas Regulā (EK) Nr. 1881/2006 ⁽¹⁴⁾ un (EK) Nr. 124/2009 ⁽¹⁵⁾,
- attiecībā uz cāļu aizsardzību – Padomes Direktīvā 2007/43/EK ⁽¹⁶⁾,
- attiecībā uz veselības aizsardzības noteikumiem, kas reglamentē dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1069/2009 ⁽¹⁷⁾,
- attiecībā uz dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā – Padomes Regulā (EK) Nr. 1099/2009 ⁽¹⁸⁾,
- attiecībā uz zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2010/63/ES ⁽¹⁹⁾,
- attiecībā uz nenodīrātu lielo medijamo dzīvnieku tirdzniecību – Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 636/2014 ⁽²⁰⁾,

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīva 2003/99/EK par zoonožu un zoonožu ierosinātāju uzraudzību, ar kuru groza Padomes Lēmumu 90/424/EEK un atceļ Padomes Direktīvu 92/117/EEK (OV L 325, 12.12.2003., 31. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas 2003. gada 23. jūnija Lēmums 2003/467/EK, ar ko nosaka no tuberkulozes, brucelozes un govju enzootiskās leikozes oficiāli brīvu statusu dažām dalībvalstīm un dalībvalstu reģioniem attiecībā uz liellopu ganāmpulkiem (OV L 156, 25.6.2003., 74. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regula (EK) Nr. 2160/2003 par salmonellas un dažu citu pārtikā sastopamu zoonozes īpašu izraisītāju kontroli (OV L 325, 12.12.2003., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 852/2004 par pārtikas produktu higiēnu (OV L 139, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku (OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.).

⁽¹²⁾ Padomes 2004. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 1/2005 par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas un saistīto darbību laikā un grozījumu izdarīšanu Direktīvās 64/432/EEK un 93/119/EK un Regulā (EK) Nr. 1255/97 (OV L 3, 5.1.2005., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ Komisijas 2005. gada 15. novembra Regula (EK) Nr. 2073/2005 par pārtikas produktu mikrobioloģiskajiem kritērijiem (OV L 338, 22.12.2005., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Komisijas 2006. gada 19. decembra Regula (EK) Nr. 1881/2006, ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos (OV L 364, 20.12.2006., 5. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Komisijas 2009. gada 10. februāra Regula (EK) Nr. 124/2009, ar ko nosaka maksimālos kokcidiostatu un histomonostatu daudzumus pārtikā nenovēršamas šo vielu pārnesšanas rezultātā uz barību, kas nav atļaujā paredzētā barība (OV L 40, 11.2.2009., 7. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Padomes 2007. gada 28. jūnija Direktīva 2007/43/EK, ar ko nosaka obligātos noteikumus gaļas ražošanai audzētu cāļu aizsardzībai (OV L 182, 12.7.2007., 19. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1069/2009, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Padomes 2009. gada 24. septembra Regula (EK) Nr. 1099/2009 par dzīvnieku aizsardzību nonāvēšanas laikā (OV L 303, 18.11.2009., 1. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 22. septembra Direktīva 2010/63/ES par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV L 276, 20.10.2010., 33. lpp.).

⁽²⁰⁾ Komisijas 2014. gada 13. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 636/2014 par nenodīrātu lielo medijamo dzīvnieku tirdzniecības sertifikāta paraugu (OV L 175, 14.6.2014., 16. lpp.).

- attiecībā uz oficiālo trihinellas kontroli – Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2015/1375 ⁽²¹⁾ un
- attiecībā uz dzīvnieku veselības noteikumiem – Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/429 ⁽²²⁾
- (3) Dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālo kontroļu veikšanas praktiskā kārtība būtu jāapsver tiem gadījumiem, kur nepieciešamas minimāla līmeņa oficiālās kontroles, ar kuru palīdzību, aptverot visus cilvēka un attiecīgā gadījumā dzīvnieku veselībai un labturībai svarīgos aspektus, reaģēt uz atzītiem vienveidīgiem apdraudējumiem un risku, ko varētu radīt dzīvnieku izcelsmes produkti. Tai būtu jābalstās uz jaunāko pieejamo būtisko informāciju un Eiropas Pārtikas nekaitīguma aģentūras (EFSA) atzinumos sniegtajiem zinātniskajiem pierādījumiem.
- (4) 2011. gada 31. augustā EFSA pieņēma zinātnisku atzinumu par cilvēka veselības apdraudējumiem, kam jābūt aptvertiem gaļas (cūkgaļas) apskatē ⁽²³⁾. Šajā atzinumā dotie ieteikumi tika ņemti vērā Regulā (EK) Nr. 854/2004 noteiktajās prasības attiecībā uz cūkgaļas apskatē, kuras šajā regulā noteiktajās prasībās būtu jāsauglabā.
- (5) 2012. gada 23. maijā EFSA pieņēma zinātnisku atzinumu par cilvēka veselības apdraudējumiem, kam jābūt aptvertiem (mājputnu) gaļas apskatē ⁽²⁴⁾. Atzinumā norādīts, ka galvenie apdraudējumi, kuriem ar tādas integrētas pārtikas nekaitīguma nodrošināšanas sistēmas starpniecību, kāda iespējama, izmantojot labāku pārtikas aprites informāciju (PAI) un uz riska analīzi balstītas iejaukšanās, jābūt aptvertiem mājputnu gaļas apskatē, ir *Campylobacter* spp. un *Salmonella* spp.
- (6) 2013. gada 6. jūnijā EFSA pieņēma zinātnisku atzinumu par cilvēka veselības apdraudējumiem, kam jābūt aptvertiem (liellopu) gaļas apskatē ⁽²⁵⁾. Atzinumā norādīts, ka attiecībā uz liellopu gaļas apskati būtiskākie apdraudējumi ir *Salmonella* spp. un patogēnisko verocitotoksīnu izdalošā *Escherichia coli* (*E. coli*). Tajā ieteikts parastā kārtā nokautu dzīvnieku pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā iztikt bez palpācijas un iegriešanas, jo tā iespējams mazināt augsti prioritāru bioloģisku apdraudējumu izplatīšanos un šķērskontamināciju ar tiem. Tomēr pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā palpācija un iegriešana joprojām būtu jāizdara, ja jānosaka tuberkuloze un *Taenia saginata* (lenteņu) cisticerkoze.
- (7) 2013. gada 6. jūnijā EFSA arī pieņēma zinātnisku atzinumu par cilvēka veselības apdraudējumiem, kam jābūt aptvertiem aitu un kazu gaļas apskatē ⁽²⁶⁾. Šajā atzinumā ir norādīts, ka attiecībā uz aitu un kazu gaļas apskati būtiskākais apdraudējums ir patogēnisko verocitotoksīnu izdalošā *Escherichia coli* (*E. coli*). Atzinumā ieteikts parastā kārtā nokautu aitu un kazu pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē, cik iespējams, palpāciju un iegriešanu izlaist. Tomēr, lai uzraudzītu dzīvnieku un cilvēka veselību, tuberkulozes un fascioles uzraudzības nolūkos palpācija un iegriešana joprojām būtu jāizdara vecākiem dzīvniekiem.
- (8) 2013. gada 6. jūnijā EFSA arī pieņēma zinātnisku atzinumu par cilvēka veselības apdraudējumiem, kam jābūt aptvertiem (nepārnadžu) gaļas apskatē ⁽²⁷⁾. Šajā atzinumā ieteikts pārbaudīt nepārnadžus tikai vizuāli, kas var krietni uzlabot nepārnadžu liemeņa gaļas mikrobioloģisko statusu. Tiek uzskatīts, ka šāda pārbaude, visticamāk, neietekmēs dzīvnieku slimību vispārējo uzraudzību.
- (9) EFSA 2013. gada 6. jūnijā arī pieņēma zinātnisku atzinumu par saimniecībā audzētu medījamo dzīvnieku gaļas apskati. Šajā atzinumā ieteikts palpāciju un iegriešanu izlaist, ja vien netiek atklātas anomālijas, vienlaikus uzsverot, ka palpācijas un iegriešanas neveikšana var ietekmēt tuberkulozes vispārējo uzraudzību.
- (10) Šajos EFSA atzinumos minētie ieteikumi būtu jāņem vērā, nosakot vienotu praktisku kārtību lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālajām kontrolēm. Būtu jāņem vērā arī iespējamā ietekme uz tirdzniecību ar trešām valstīm. Turklāt būtu jāraugās, lai pāreja no spēkā esošajām prasībām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 854/2004, notiek netraucēti.

⁽²¹⁾ Komisijas 2015. gada 10. augusta Īstenošanas regula (ES) 2015/1375, ar ko nosaka īpašus noteikumus oficiālām trihinellas pārbaudēm gaļā (OV L 212, 11.8.2015., 7. lpp.).

⁽²²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 9. marta Regula (ES) 2016/429 par pārnēsājāmām dzīvnieku slimībām un ar ko groza un atceļ konkrētus aktus dzīvnieku veselības jomā ("Dzīvnieku veselības tiesību akts") (OV L 84, 31.3.2016., 1. lpp.).

⁽²³⁾ EFSA Journal 2011; 9(10):2351.

⁽²⁴⁾ EFSA Journal 2012; 10(6):2741.

⁽²⁵⁾ EFSA Journal 2013; 11(6):3266.

⁽²⁶⁾ EFSA Journal 2013; 11(6):3265.

⁽²⁷⁾ EFSA Journal 2013; 11(6):3263.

- (11) Šai praktiskajai kārtībai būtu jāattiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu oficiālajām kontrolēm, kas noteiktas Regulas (ES) 2017/625 18. pantā un Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2019/624 ⁽²⁸⁾. Šai oficiālo kontroļu veikšanas praktiskajai kārtībai vajadzētu būt vienotai un, nediskriminējoši izmantojot kādu sliekšņvērtību, atvieglināt to, kā prasības pēc minimāla oficiālo kontroļu līmeņa tiek piemērotas, ņemot vērā mazo uzņēmumu lielumu, kā noteikts Regulas (ES) 2017/625 16. pantā.
- (12) Tā kā kautuvju un medījamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumu struktūra dažādās dalībvalstīs atšķiras, šādai sliekšņvērtībai būtu jābalstās uz nokauto vai apstrādāto dzīvnieku skaitu vai uz to, ka tiek pierādīts, ka tā pārstāv tikai ierobežotu un fiksētu procentuālo daudzumu no tirgū laistās gaļas. Regulas (EK) Nr. 1099/2009 17. panta 6. punkts sniedz nosacītās liellopu vienības (mājlopu vienības) definīciju un nosaka konversijas likmes noteiktu sugu dzīvnieku skaita izteikšanai šādās nosacītajās liellopu vienībās. Šīs normas būtu jāizmanto sliekšņvērtību noteikšanā un, cik iespējams, jāizmanto, saskaņojot uz kautuves lieluma balstītas atkāpes no noteiktām prasībām.
- (13) Lai nodrošinātu vienotas praktiskas pārbaudes attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktu atbilstību Savienības prasībām, būtu arī jāsauglabā konkrētas prasības par kompetento iestāžu veiktām revīzijām. Īpaši svarīga nozīme revīzijām ir attiecībā uz to, kā pārbauda vispārīgās un specifiskās higiēnas prasības un kā piemēro uz riska analīzi un kritisko kontrolpunktu noteikšanu (HACCP) balstītās procedūras.
- (14) Lai varētu izsekot dzīvnieku ieguvei, būtu jāsauglabā pārbaudes attiecībā uz Regulā (EK) Nr. 854/2004 patlaban noteikto atbilstību Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma I sadaļas prasībām par identifikācijas marķējumu.
- (15) Lai varētu pārbaudīt atbilstību prasībām attiecībā uz cilvēka veselību un dzīvnieku veselību un labturību, ir nepieciešamas pirmskaušanas apskate un pēckaušanas veterinārā ekspertīze. Lai panāktu vismaz tādu pašu cilvēka veselības un dzīvnieku veselības un labturības aizsardzības līmeni, kādu nodrošina Regula (EK) Nr. 854/2004, kā arī godīgu tirdzniecību atvērtā tirgū, attiecībā uz šādu apskati un ekspertīzi jānosaka vienotas praktiskas prasības, arī gadījumos, kur oficiālo kontroli veic oficiālā veterinārārsta atbildībā. Attiecībā uz svaigas gaļas oficiālajām kontrolēm šāda apskate attiecīgā gadījumā būtu jāpapildina ar pienācīgām dokumentu kontrolpārbaudēm, Regulas (EK) Nr. 999/2001 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā definētā īpašā riska materiāla un citu dzīvnieku blakusproduktu drošas likvidēšanas kontroli, kā arī laboratoriskiem testiem.
- (16) Ir svarīgi apzināt gadījumus, kur atklāta neatbilstība vai ir aizdomas par to, un attiecībā uz noteiktiem dzīvnieku izcelsmes produktiem kompetentajām iestādēm jāveic pasākumi. Kompetentajām iestādēm koriģējošas darbības būtu jāveic arī tad, ja netiek ievērota labas higiēnas prakse.
- (17) Regulas (ES) 2017/625 3. panta 51. punktā definētais veselības marķējums attiecas uz noteiktu sugu gaļu un apliecinā, ka gaļa ir derīga lietošanai pārtikā. Veselības marķējuma tehniskās prasības un tā piemērošanas praktiskā kārtība būtu jānosaka konkrētā un vienotā veidā, lai būtu apliecināts gaļas derīgums lietošanai pārtikā un novērsti jebkādi tirdzniecības traucējumi.
- (18) Komisijas Regula (EK) Nr. 2074/2005 ⁽²⁹⁾ cita starpā paredz īstenošanas pasākumus Regulā (EK) Nr. 854/2004 noteiktās oficiālās kontroles organizēšanas vajadzībām attiecībā uz atzītām testēšanas metodēm attiecībā uz jūras biotoksīniem dzīvās gliemenēs, svaigpiena un termiski apstrādāta piena testēšanas metodēm, zivsaimniecības produktu oficiālajām kontrolēm un gaļas apskati. Visus īstenošanas pasākumus attiecībā uz oficiālo kontroļu organizāciju ir lietderīgi apvienot un Regulā (EK) Nr. 2074/2005 paredzētos pasākumus iekļaut šajā regulā. Regulā (EK) Nr. 2074/2005 tie būtu jāsvīturo.
- (19) Esošie dzīvju gliemeņu klasificēto ražošanas un izklāšanas teritoriju klasifikācijas un monitoringa nosacījumi ir izrādījušies rezultatīvi un nodrošina patērētāju aizsardzību augstā līmenī. Tāpēc tie būtu jāpatur spēkā.

⁽²⁸⁾ Komisijas 2019. gada 8. februāra Deleģētā regula (ES) 2019/624, ar ko paredz konkrētus noteikumus par oficiālo kontroļu veikšanu attiecībā uz gaļas ražošanu un dzīvju gliemeņu ražošanu un pārvietošanu teritorijām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.)

⁽²⁹⁾ Komisijas 2005. gada 5. decembra Regula (EK) Nr. 2074/2005, ar ko nosaka ieviešanas pasākumus noteiktiem produktiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 853/2004 un oficiālās kontroles organizēšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 854/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 882/2004, izņēmumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 852/2004 un groza Regulu (EK) Nr. 853/2004 un (EK) Nr. 854/2004 (OV L 338, 22.12.2005., 27. lpp.).

- (20) Spēkā būtu jāpatur dzīvās gliemenēs sastopamu *E. coli* analīzes references metode, kas pašlaik noteikta Regulā (EK) Nr. 854/2004.
- (21) Jūras biotoksīnu robežvērtības ir noteiktas Regulā (EK) Nr. 853/2004. Jo īpaši minētās regulas III pielikuma VII sadaļas V nodaļas 2. punktā noteikts, ka dzīvās gliemenēs jūras biotoksīnu kopējais daudzums (mērot visā gliemenē vai atsevišķi jebkurā tās ēdamajā daļā) nedrīkst pārsniegt minētajā nodaļā iedibinātās robežas.
- (22) Lai gādātu par augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni un godīgu konkurenci starp pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem, būtu jānosaka konkrētas prasības attiecībā uz svaigpiena un piena produktu oficiālo kontroļu veikšanu un vienots šo kontroļu minimālais biežums.
- (23) Lai gādātu par augstu patērētāju tiesību aizsardzības līmeni un godīgu konkurenci starp pārtikas aprītē iesaistītiem uzņēmējiem, būtu jānosaka konkrētas prasības attiecībā uz zivsaimniecības produktu oficiālo kontroļu veikšanu un vienots šo kontroļu minimālais biežums. Šajā kontrolē būtu jāiekļauj vismaz regulāras izkraušanas un pirmās pārdošanas vietas higiēnas apstākļu kontrolpārbaudes, regulāra kuģu un uzņēmumu, arī zivju izsoļu un vairumtirdzniecības tirgu inspicēšana, kā arī uzglabāšanas un pārvadāšanas kontrolpārbaudes. Būtu jāiedibina arī konkrētas prasības attiecībā uz kuģu kontroli.
- (24) Tādās kontrolēs arī būtu jāiekļauj praktiska kārtība attiecībā uz organoleptiskām pārbaudēm, svaiguma indikatoriem, histamīna, atlieku un kontaminantu kontroli, kā arī mikrobioloģiskām kontrolpārbaudēm. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš kontrolēm attiecībā uz parazītiem un indīgiem zivsaimniecības produktiem. Šīm higiēnas prasībām neatbilstoši zivsaimniecības produkti būtu jādeklarē par lietošanai pārtikā nederīgiem.
- (25) Būtu arī jāiedibina īpašas prasības attiecībā uz tādu zivsaimniecības produktu oficiālajām kontrolēm, kurus nozvejojuši ar dalībvalsts karogu kuģojoši kuģi un kurus Savienībā ievieš pēc tam, kad tie trešās valstīs tikuši pārvietoti, tos uzglabājot vai neuzglabājot.
- (26) Arvien augstāka ir interese par rāpuļu gaļas ražošanu un laišanu tirgū. Lai nodrošinātu rāpuļu gaļas nekaitīgumu, papildus esošajiem vispārējiem higiēnas noteikumiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 852/2004, un trihinellas kontrolēm, kas noteiktas Īstenošanas regulā (ES) 2015/1375, ir lietderīgi ieviest specifiskas oficiālās kontroles kaušanas laikā.
- (27) Regula (EK) Nr. 2074/2005 būtu attiecīgi jāgroza.
- (28) No 2019. gada 14. decembra Regula (ES) 2017/625 atceļ Regulu (EK) Nr. 854/2004, tāpēc arī šī regula būtu jāpiemēro no minētā datuma.
- (29) Šajā regulā paredzētie pasākumi atbilst Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas atzinumam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šī regula nosaka vienotu praktisku kārtību oficiālo kontroļu veikšanai un darbībām, kas saistītas ar lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu. Kompetentās iestādes šīs oficiālās kontroles un darbības veic, ņemot vērā Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2., 3. un 5. punkta un Deleģētās regulas (ES) 2019/624 prasības.

Konkrētie noteikumi aptver:

- konkrētas prasības attiecībā uz jebkāda dzīvnieku izcelsmes produkta oficiālajām kontrolēm, vienots šo kontroļu minimālais biežums, konkrētas prasības attiecībā uz revīzijām un identifikācijas marķējumu;
- konkrētas prasības attiecībā uz svaigas gaļas oficiālajām kontrolēm un vienotu šo kontroļu minimālo biežumu, arī konkrētas prasības attiecībā uz revīzijām un konkrētus uzdevumus attiecībā uz svaigas gaļas kontrolēm;

- c) pasākumus, kas jāveic, ja svaiga gaļa neatbilst Savienības prasībām, kas izvirzītas attiecībā uz cilvēka veselības un dzīvnieku veselības aizsardzību un labturību;
- d) tehniskas prasības un praktisku kārtību attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 853/2004 5. pantā minēto veselības marķējumu;
- e) konkrētas prasības attiecībā uz piena, jaunpiena, piena produktu un uz jaunpiena bāzētu produktu oficiālajām kontrolēm un vienots šo kontroļu minimālais biežums;
- f) nosacījumus attiecībā uz dzīvu gliemeņu ražošanas un izklāšanas teritoriju klasifikāciju un monitoringu, arī lēmumus, kas jāpieņem pēc klasificētu ražošanas un izklāšanas teritoriju monitoringa;
- g) konkrētas prasības attiecībā uz zivsaimniecības produktu oficiālajām kontrolēm un vienots šo kontroļu minimālais biežums.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "svaiga gaļa" ir svaiga gaļa, kas definēta Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.10. punktā;
- 2) "jaunpiens" ir jaunpiens, kas definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IX sadaļas 1. punktā;
- 3) "piena produkti" ir piena produkti, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 7.2. punktā;
- 4) "produkti uz jaunpiena bāzes" ir produkti uz jaunpiena bāzes, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IX sadaļas 2. punktā;
- 5) "ražošanas teritorija" ir ražošanas teritorija, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.5. punktā definēta kā "ražošanas apgabals";
- 6) "izklāšanas teritorija" ir Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.6. punktā definētā izklāšanas teritorija;
- 7) "gliemenes" ir gliemenes, kas definētas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.1. punktā;
- 8) "zivsaimniecības produkti" ir zivsaimniecības produkti, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 3.1. punktā definēti kā zvejniecības produkti, attiecībā uz nozvejotiem produktiem – "zvejniecības produkti";
- 9) "uzņēmums" ir uzņēmums, kas definēts Regulas (EK) Nr. 852/2004 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- 10) "pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs" ir uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas aprītē, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽³⁰⁾ 3. panta 3. punktā;
- 11) "mikrobioloģiskais kritērijs" ir mikrobioloģiskais kritērijs, kas definēts Regulas (EK) Nr. 2073/2005 2. panta b) punktā;
- 12) "kautuve" ir kautuve, kas definēta Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.16. punktā;
- 13) "izsekojamība" ir izsekojamība, kas definēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 15. punktā;
- 14) "īpašs riska materiāls" ir īpašs riska materiāls, kas definēts Regulas (EK) Nr. 999/2001 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā;
- 15) "kontaminācija" ir kontaminācija, kas Regulas (EK) Nr. 852/2004 2. panta 1. punkta f) apakšpunktā definēta kā "piesārņojums";
- 16) "izcelsmes saimniecība" ir izcelsmes saimniecība, kas definēta Delegētās regulas (ES) 2019/624 2. panta 2. punktā;
- 17) "primārā ražošana" ir primārā ražošana, kas definēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 17. punktā;

⁽³⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regula (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprītes tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

- 18) "mājas nagaiņi" ir mājas nagaiņi, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.2. punktā;
- 19) "medījamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmums" ir medījamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmums, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.18. punktā definēts kā savvaļas dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmums;
- 20) "lielie savvaļas medijamie dzīvnieki" ir lielie savvaļas medijamie dzīvnieki, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.8. punktā definēti kā lielie medijamie dzīvnieki;
- 21) "saime" ir saime, kas definēta Regulas (EK) Nr. 2160/2003 2. panta 3. punkta b) apakšpunktā;
- 22) "zaķveidīgie" ir zaķveidīgie, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.4. punktā;
- 23) "liemenis" ir liemenis, kas definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.9. punktā;
- 24) "subprodukts" ir subprodukts, kas definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.11. punktā;
- 25) "mazjauudas kautuve" ir mazjauudas kautuve, kas definēta Deleģētās regulas (ES) 2019/624 2. panta 17. punktā;
- 26) "medījamo dzīvnieku gaļas apstrādes mazjauudas uzņēmums" ir medījamo dzīvnieku gaļas apstrādes mazjauudas uzņēmums, kas Deleģētās regulas (ES) 2019/624 2. panta 18. punktā definēts kā mazjauudas medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmums;
- 27) "nosacītā liellopu vienība" ir nosacītā liellopu vienība, kas Regulas (EK) Nr. 1099/2009 17. panta 6. punktā definēta kā "mājlopu vienība";
- 28) "mazie savvaļas medijamie dzīvnieki" ir mazie savvaļas medijamie dzīvnieki, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.7. punktā definēti kā mazie medijamie dzīvnieki;
- 29) "mājputni" ir mājputni, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.3. punktā;
- 30) "gaļas sadalīšanas uzņēmums" jeb "izcirstuve" ir Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.17. punktā definētais gaļas sadalīšanas uzņēmums jeb izcirstuve;
- 31) "iekšējie orgāni" ir iekšējie orgāni, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.12. punktā;
- 32) "gaļa" ir gaļa, kas definēta Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.1. punktā;
- 33) "saimniecībā audzēti medijamie dzīvnieki" ir saimniecībā audzēti medijamie dzīvnieki, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.6. punktā;
- 34) "savvaļas medijamie dzīvnieki" ir savvaļas medijamie dzīvnieki, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.5. punktā definēti kā "medijamie dzīvnieki";
- 35) "piena ražošanas saimniecība" ir piena ražošanas saimniecība, kas definēta Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 4.2. punktā;
- 36) "svaigpiens" ir swaigpiens, kas definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 4.1. punktā;
- 37) "attīrīšanas centrs" ir attīrīšanas centrs, kas definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.8. punktā;
- 38) "jūras biotoksīni" ir jūras biotoksīni, kas definēti Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.2. punktā;
- 39) "ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmi" ir ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmi, kas definēti Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 16. punktā;
- 40) "nosūtīšanas centrs" ir nosūtīšanas centrs, kas definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.7. punktā;
- 41) "laišana tirgū" ir laišana tirgū, kas definēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 8. punktā;
- 42) "apstrādes kuģis" ir zivju apstrādes kuģis, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 3.2. punktā definēts kā zivju pārstrādes kuģis;
- 43) "saldētājkuģis" ir saldētājkuģis, kas definēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 3.3. punktā;
- 44) "rāpuļi" ir rāpuļi, kas definēti Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2019/625 ⁽³¹⁾ 2. panta 15. punktā;

⁽³¹⁾ Komisijas 2019. gada 4. marta Deleģētā regula (ES) 2019/625, ar ko attiecībā uz prasībām par lietošanai pārtikā paredzētu noteiktu dzīvnieku un preču sūtījumu ieviešanu Savienībā papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625 (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 18. lpp.).

- 45) "rāpuļu gaļa" ir rāpuļu gaļa, kas definēta Delegētās regulas (ES) 2019/625 2. panta 16. punktā;
- 46) "svaigi zivsaimniecības produkti" ir svaigi zivsaimniecības produkti, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 3.5. punktā definēti kā svaigi zvejniecības produkti;
- 47) "sagatavoti zivsaimniecības produkti" ir sagatavoti zivsaimniecības produkti, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 3.6. punktā definēti kā sagatavoti zvejniecības produkti;
- 48) "pārstrādāti zivsaimniecības produkti" ir pārstrādāti zivsaimniecības produkti, kas Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 7.4. punktā definēti kā apstrādāti zvejniecības produkti.

II SADAĻA

KONKRĒTAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ DZĪVNIĒKU IZCELSMES PRODUKTU OFICIĀLO KONTROĻU VEIKŠANU UN VIENOTS ŠO OFICIĀLO KONTROĻU MINIMĀLAIS BIEŽUMS

I NODAĻA

Konkrētas prasības attiecībā uz kompetento iestāžu revīzijām uzņēmumos, kuri rīkojas ar dzīvnieku izcelsmes produktiem

3. pants

Prasības, uz kurām attiecas revīzija

1. Veicot labas higiēnas prakses revīziju uzņēmumos, kompetentās iestādes pārbauda, vai pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs, rīkojoties ar dzīvnieku izcelsmes produktiem, pastāvīgi un pareizi piemēro procedūras vismaz attiecībā uz:
 - a) telpu un iekārtu konstrukciju un uzturēšanu;
 - b) pirmsekspluatācijas, ekspluatācijas un pēcekspluatācijas higiēnu;
 - c) personisko higiēnu;
 - d) higiēnas un darba procedūru apmācību;
 - e) kaitīgo organismu apkarošanu;
 - f) ūdens kvalitāti;
 - g) temperatūras kontroli;
 - h) uzņēmumā saņemto un no tā nosūtīto dzīvnieku vai pārtikas, kā arī pavaddokumentācijas kontroli.
2. Revidējot procedūras, kas balstās uz apdraudējumu analīzi un kritiskajiem kontrolpunktiem (HACCP), kā noteikts Regulas (EK) Nr. 852/2004 5. pantā, kompetentās iestādes pārbauda, vai pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs, kas rīkojas ar dzīvnieku izcelsmes produktiem, šīs procedūras piemēro pastāvīgi un pareizi.
3. Tās jo īpaši nosaka, vai procedūras, ciktāl iespējams, nodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produkti:
 - a) attiecībā uz mikrobioloģiskiem kritērijiem atbilst Regulas (EK) Nr. 2073/2005 3. pantam;
 - b) atbilst Savienības tiesību aktiem par:
 - ķīmisko vielu atlieku pārraudzību saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK un Komisijas Lēmumu 97/747/EK ⁽³²⁾,
 - farmakoloģiski aktīvo vielu atlieku maksimāli pieļaujamo saturu saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 37/2010 ⁽³³⁾ un Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/470 ⁽³⁴⁾,

⁽³²⁾ Komisijas 1997. gada 27. oktobra Lēmums 97/747/EK, ar ko nosaka, cik daudz un cik bieži ņem paraugus, kas paredzēti ar Padomes Direktīvu 96/23/EK, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos (OV L 303, 6.11.1997., 12. lpp.).

⁽³³⁾ Komisijas 2009. gada 22. decembra Regula (ES) Nr. 37/2010 par farmakoloģiski aktīvajām vielām un to klasifikāciju pēc to atlieku maksimāli pieļaujamā satura (OV L 15, 20.1.2010., 1. lpp.).

⁽³⁴⁾ Komisijas 2018. gada 21. marta Īstenošanas regula (ES) 2018/470 par sīki izstrādātiem noteikumiem par maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu, kuru ņem vērā, lai pārbaudītu pārtikas produktus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri Eiropas Savienībā apstrādāti saskaņā ar Direktīvas 2001/82/EK 11. pantu (OV L 79, 22.3.2018., 16. lpp.).

- aizliegtām un neatļautām vielām saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 37/2010, Padomes Direktīvu 96/22/EK ⁽³⁵⁾ un Komisijas Lēmumu 2005/34/EK ⁽³⁶⁾,
 - kontaminantiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1881/2006 un (EK) Nr. 124/2009, ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikā,
 - pesticīdu atliekām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 396/2005 ⁽³⁷⁾;
- c) nesatur fiziskus apdraudējumus, piemēram, svešķermeņus.
4. Ja pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 852/2004 5. panta 5. punktu izmanto procedūras, kas aprakstītas uz HACCP balstītu principu piemērošanas norādījumos, revīzija aptver pareizu šo norādījumu izmantošanu.
5. Veicot revīzijas uzdevumus, kompetentās iestādes īpaši raugās, lai:
- a) noteiktu, vai visos ražošanas procesa posmos uzņēmuma personāls un tā darbības atbilst Regulas (EK) Nr. 2073/2005 3. pantā, Regulas (EK) Nr. 852/2004 4. un 5. pantā un Regulas (EK) Nr. 853/2004 3. panta 1. punktā noteiktajām prasībām par higiēnas praksi un HACCP. Revīziju papildinot, kompetentās iestādes var testēt lietpratību, lai pārliecinātos par personāla prasmju pietiekamību;
 - b) pārbaudītu pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja attiecīgos uzskaites dokumentus;
 - c) attiecīgā gadījumā ņemtu laboratorisko analīžu paraugus;
 - d) dokumentētu vērā ņemtus elementus un revīzijas konstatējumus.

4. pants

Revīziju daba un biežums

1. Revīzijas uzdevumu daba un biežums attiecībā uz individuāliem uzņēmumiem ir atkarīgi no novērtētā riska. Šajā nolūkā kompetentās iestādes regulāri novērtē:
- a) risku cilvēka un attiecīgā gadījumā dzīvnieku veselībai;
 - b) attiecībā uz kautuvēm – dzīvnieku labturības aspektus;
 - c) veikto procesu veidu un to ražīgumu;
 - d) pārtikas aprītē iesaistīta uzņēmēja līdzšinējo atbilstību pārtikas tiesību aktiem.
2. Ja pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji, ieviešot integrētas sistēmas, privātas kontroles sistēmas vai sertifikāciju, ko īsteno neatkarīgas trešās personas, vai izmantojot citus līdzekļus, veic papildu pasākumus, kas nodrošina pārtikas nekaitīgumu, un, ja šie pasākumi ir dokumentēti un dzīvnieki, uz kuriem šīs shēmas attiecas, skaidri identificējami, kompetentās iestādes šādus pasākumus var ņemt vērā revīzijās, kurās pārbauda labu higiēnas praksi un uz HACCP balstītas procedūras.

II NODAĻA

Konkrētas prasības attiecībā uz identifikācijas marķējumu

5. pants

Visos saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 853/2004 apstiprinātos uzņēmumos ne vien pārbauda atbilstību Regulas (EK) Nr. 853/2004 prasībām par identifikācijas zīmju uzlikšanu, bet arī saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 18. pantu pārbauda atbilstību citām izsekojamības prasībām.

⁽³⁵⁾ Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīva 96/22/EK par noteiktu hormonālas vai tireostatiskas iedarbības vielu un beta-agonistu lietošanas aizliegumu lopkopībā un par Direktīvu 81/602/EEK, 88/146/EEK un 88/299/EEK atcelšanu (OV L 125, 23.5.1996., 3. lpp.).

⁽³⁶⁾ Komisijas 2005. gada 11. janvāra Lēmums 2005/34/EK, ar ko ievieš saskaņotus standartus, nosakot atsevišķas atliekas dzīvnieku izcelsmes produktos, kas ievesti no trešām valstīm (OV L 16, 20.1.2005., 61. lpp.).

⁽³⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 23. februāra Regula (EK) Nr. 396/2005, ar ko paredz maksimāli pieļaujamus pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

III NODAĻA

Zinātnes un tehnoloģiju attīstība

6. pants

Dalībvalstis Komisiju un citas dalībvalstis informē par Regulas (ES) 2017/625 16. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto zinātnes un tehnoloģiju attīstību, lai tā attiecīgi tiktu ņemta vērā un notiktu turpmākas darbības.

III SADAĻA

KONKRĒTAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ SVAIGAS GAĻAS OFICIĀLO KONTROĻU VEIKŠANU UN VIENOTS ŠO OFICIĀLO KONTROĻU MINIMĀLAIS BIEŽUMS

I NODAĻA

Revīzijas

7. pants

Papildu revīzijas prasības uzņēmumos, kuri rīkojas ar svaigu gaļu

1. Papildus 3. un 4. pantā noteiktajām prasībām par revīzijām kompetentās iestādes, revidējot uzņēmumus, kuri rīkojas ar svaigu gaļu, pārbauda, vai pastāvīgi ir nodrošināta pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju procedūru atbilstība attiecībā uz svaigas gaļas savākšanu, pārvadāšanu un glabāšanu un rīkošanos ar to, un attiecībā uz tādu dzīvnieku blakusproduktu, arī tāda īpaša riska materiālu, izmantošanu vai iznīcināšanu, par ko šie uzņēmēji ir atbildīgi.
2. Kautuvju revīzijās kompetentās iestādes pārbauda, kā tiek izvērtēta Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma III sadaļā noteiktā pārtikas aprītes informācija.
3. Uz HACCP balstītu procedūru revīzijās kompetentās iestādes pārbauda, vai Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma II sadaļā aprakstītās procedūras ir pienācīgi ņemtas vērā un vai pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju procedūras, cik iespējams, garantē, ka svaiga gaļa:
 - a) nav ar patoloģiskām anomālijām vai pārmaiņām;
 - b) nav:
 - i) kontaminēta ar fekālijām; vai
 - ii) kontaminēta ar jebkādu citu piesārņojumu, kuru uzskata par nepieņemamu risku cilvēka veselībai;
 - c) atbilst Regulas (EK) Nr. 2073/2005 3. pantā sniegtajiem mikrobioloģiskajiem kritērijiem;
 - d) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 prasībām nesatur īpašu riska materiālu.

II NODAĻA

Svaigas gaļas oficiālā kontrole

8. pants

Revīzijas rezultātu būtiskums

Veicot oficiālas kontroles saskaņā ar šo nodaļu, oficiālais veterinārārsts ņem vērā saskaņā ar I nodaļu veikto revīziju rezultātus. Attiecīgā gadījumā oficiālais veterinārārsts oficiālās kontroles īpaši orientē uz iepriekšējās revīzijās atklātiem trūkumiem.

1. iedaļa

Dokumentu kontrolpārbaudes

9. pants

Kompetento iestāžu pienākumi attiecībā uz dokumentu kontrolpārbaudēm

1. Kompetentās iestādes pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju no izcelsmes saimniecības informē par pārtikas aprītes informācijas elementu minimumu, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma III sadaļu jāadresē kautuves operatoram.

2. Kompetentās iestādes veic dokumentu kontrolpārbaudes, kas nepieciešamas, lai pārlicinātos, ka:
 - a) pirms dzīvnieku nosūtīšanas šī pārtikas aprites informācija starp pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju, kurš dzīvniekus audzējis vai turējis, un kautuves operatoru tiek paziņota konsekventi un rezultatīvi;
 - b) šī pārtikas aprites informācija ir derīga un ticama;
 - c) saskaņā ar 39. panta 5. punktu attiecīgā gadījumā izcelsmes saimniecībai tiek nodotas būtiskas atsauksmes.
3. Ja dzīvniekus nosūta kaušanai uz citu dalībvalsti, izcelsmes saimniecības un kaušanas vietas kompetentās iestādes sadarbojas, lai nodrošinātu, ka pārtikas aprites informācija, ko sniedzis izcelsmes saimniecības pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs, ir viegli pieejama saņēmējas kautuves operatoram.

10. pants

Oficiālā veterinārārsta pienākumi attiecībā uz dokumentu kontrolpārbaudēm

1. Oficiālais veterinārārsts pārbauda rezultātus, kas gūti kautuves operatora sniegtās pārtikas aprites informācijas kontrolpārbaudēs un izvērtēšanā; informācija ir tā informācija, ko operators sniedzis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma III sadaļu. Šīs kontrolpārbaudes un izvērtēšanu, kā arī citu būtisku no dzīvnieku izcelsmes saimniecības dokumentācijas gūtu informāciju oficiālais veterinārārsts ņem vērā pirmskaušanas apskatē vai pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē.
2. Pirmskaušanas apskatē un pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē oficiālais veterinārārsts ņem vērā oficiālus sertifikātus, kas paredzēti saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2019/628 ⁽³⁸⁾ 29. pantu, kā arī jebkādu apliecinājumus no veterinārārstiem, kuri oficiālās kontroles vai cita veida kontrolpārbaudes izdara primārās ražošanas līmenī.
3. Ja mājas nagaiņi ārkārtas kaušanā tiek kauti ārpus kautuves, oficiālais veterinārārsts kautuvē pārbauda sertifikācijas dokumentus, ko izsniedzis oficiālais veterinārārsts, kurš veicis pirmskaušanas apskati, kā arī visu citu pārtikas aprītē iesaistītā uzņēmēja sniegto būtisko informāciju; sertifikācijas dokumenti ir paredzēti saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) 2019/628 29. pantu un pirmskaušanas apskate ir veikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma I sadaļas VI nodaļas 6. punktu.
4. Attiecībā uz lielajiem savvaļas medījamiem dzīvniekiem oficiālais veterinārārsts medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā pārbauda un ņem vērā dzīvnieka ķermenim līdzīgi doto apliecinājumu, ko apmācīta persona izsniegusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IV sadaļas II nodaļas 4. punkta a) apakšpunktu.

2. iedaļa

Pirmskaušanas apskate

11. pants

Prasības attiecībā uz pirmskaušanas apskati kautuvē

1. Pirms kaušanas visiem dzīvniekiem jāveic pirmskaušanas apskate. Tomēr var katrai saimei apskati veikt tikai reprezentatīvam paraugam ar putniem un katrai zaķveidīgo izcelsmes saimniecībai tikai reprezentatīvam paraugam ar zaķveidīgajiem.
2. Pirmskaušanas apskatei jānotiek 24 stundu laikā no dzīvnieku ieviešanas kautuvē un mazāk nekā 24 stundas pirms kaušanas. Oficiālais veterinārārsts jebkurā laikā var pieprasīt papildu pirmskaušanas apskati.
3. Pirmskaušanas apskatēs jānosaka, vai attiecībā uz konkrēto apskatīto dzīvnieku jebkādas pazīmes liecina:
 - a) ka dzīvnieka veselība un labturība tikušas apdraudētas;

⁽³⁸⁾ Komisijas 2019. gada 8. aprīļa Īstenošanas regula (ES) 2019/628 par noteiktiem dzīvniekiem un precēm paredzētiem oficiālo sertifikātu paraugiem un ar ko attiecībā uz šiem sertifikātu paraugiem groza Regulu (EK) Nr. 2074/2005 un Īstenošanas regulu (ES) 2016/759. (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 101. lpp.).

- b) par jebkādu stāvokli, anomāliju vai slimību, kas svaigu gaļu padara nederīgu lietošanai pārtikā vai varētu negatīvi ietekmēt dzīvnieku veselību; īpašu uzmanību pievērš zoonožu un tādu dzīvnieku slimību atklāšanai, attiecībā uz kurām Regulā (ES) 2016/429 ir noteikti dzīvnieku veselības noteikumi;
- c) par aizliegtu vai neatļautu vielu lietošanu, veterināro zāļu nepareizu lietošanu vai veterināro zāļu atlieku vai kontaminantu klātbūtni.
4. Pirmskaušanas apskatē arī pārlicinās, ka pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs pilda pienākumu nodrošināt, ka dzīvniekiem ir tīra āda un vilna, lai izvairītos no riska, ka kaušanas laikā svaigā gaļa tiek nepieņemami kontaminēta.
5. Visus dzīvniekus, ko pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs vai oficiālais palīgs var būt atsevišķi paredzējuši rūpīgākai pirmskaušanas apskatei, oficiālais veterinārārsts pārbauda klīniski.
6. Ja saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2019/624 5. pantu pirmskaušanas apskati izdara izcelsmes saimniecībā, oficiālais veterinārārsts pirmskaušanas apskati kautuvē izdara tikai tad un tikai tādā apmērā, kā norādīts.

3. iedaļa

Pēckaušanas veterinārā ekspertīze

12. pants

Pēckaušanas veterinārās ekspertīzes prasības

1. Ar nosacījumu, ka tiek ievērota Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IV sadaļas II nodaļas 4. punktā prasītā atkāpe, liemeņiem un attiecīgajiem subproduktiem pēckaušanas veterināro ekspertīzi veic:
- a) uzreiz pēc kaušanas; vai
- b) tik ātri, cik iespējams pēc saņemšanas medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā.
2. Kompetentās iestādes pārtikas aprītē iesaistītajam uzņēmējam var lūgt nodrošināt īpašu tehnisku infrastruktūru un pietiekami daudz vietas subproduktu kontrolpārbaudēm.
3. Kompetentās iestādes:
- a) pārbauda visas ārējās virsmas, tostarp liemeņu ķermeņa dobumu virsmas un subproduktus;
- b) pievērš īpašu uzmanību tādu zoonožu un dzīvnieku slimību atklāšanai, attiecībā uz kurām Regulā (ES) 2016/429 ir noteikti dzīvnieku veselības noteikumi.
4. Kaušanas līnijas ātrumam un ekspertīzi veicošo darbinieku skaitam jābūt tādām, lai varētu pienācīgi veikt ekspertīzi.

13. pants

Atkāpe no prasības par pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laiku

1. Atkāpjoties no 12. panta 1. punkta, ja medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā vai kautuvē kaušanas un liemeņa apstrādes laikā neatrodas ne oficiālais veterinārārsts, ne veterinārārsta oficiālais palīgs, kompetentās iestādes var atļaut pēckaušanas veterināro ekspertīzi atlikt uz laiku, kas nepārsniedz 24 stundas no nokaušanas brīža vai brīža, kad notikusi saņemšana medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā, ja:
- a) attiecīgie dzīvnieki tiek kauti mazjaudas kautuvē vai apstrādāti medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes mazjaudas uzņēmumā, kurā kauj vai apstrādā:
- i) mazāk nekā 1 000 nosacīto liellopu vienību gadā;
- ii) mazāk nekā 150 000 mājputnu, zaķveidīgo un mazo savvaļas medijamo dzīvnieku gadā;
- b) ar uzņēmuma telpām un aprīkojumu pietiek, lai svaigo gaļu un subproduktus varētu glabāt tā, ka tos var izmeklēt;
- c) pēckaušanas veterināro ekspertīzi veic oficiālais veterinārārsts.

2. Kompetentā iestāde šā panta 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punktā noteiktos sliekšņus var paaugstināt, nodrošinot, ka atkāpi piemēro vismazākajās kautuvēs un medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos, kuri atbilst mazjaudas kautuves vai medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmuma definīcijai, un ar nosacījumu, ka šo uzņēmumu kopējā gada produkcija nepārsniedz 5 % no kopējā dalībvalstī saražotā svaigas gaļas daudzuma šādās kategorijās:

- a) attiecīgā suga;
- b) vai kopā visi nagaiņi;
- c) kopā visi mājputni;
- d) vai kopā visi putni un zaķveidīgie.

Šādā gadījumā kompetentās iestādes šo atkāpi un tās pamatojuma pierādījumus paziņo atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/1535⁽³⁹⁾ noteiktajai procedūrai;

3. 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta vajadzībām izmanto Regulas (EK) Nr. 1099/2009 17. panta 6. punktā noteiktās konversijas likmes. Tomēr aitu, kazu un mazu (dzīvsvars < 100 kg) *Cervidae* dzimtas dzīvnieku gadījumā izmanto konversijas likmi 0,05 nosacītās liellopu vienības, bet citu lielu medijamo dzīvnieku gadījumā – konversijas likmi 0,2 nosacītās liellopu vienības.

14. pants

Papildu pārbaudes prasības pēckaušanas veterinārājam ekspertīzei

1. Papildu pārbaudes, piemēram, liemeņa un subproduktu daļu palpāciju un iegriešanu, kā arī laboratoriskus testus veic pēc vajadzības, lai:

- a) gadījumos, kur ir aizdomas par apdraudējumu, noteiktu galīgu diagnozi;
- b) noteiktu:
 - i) tādu dzīvnieku slimību, attiecībā uz kuru Regulā (ES) 2016/429 ir noteikti dzīvnieku veselības noteikumi;
 - ii) ķīmisko vielu atliekas vai kontaminantus, kā minēts Direktīvā 96/23/EK un Lēmumā 97/747/EK, jo īpaši:
 - ķīmisko vielu atliekas, kuru daudzums pārsniedz Regulā (ES) Nr. 37/2010 un (EK) Nr. 396/2005 noteiktos līmeņus,
 - kontaminantus, kuru daudzums pārsniedz Regulā (EK) Nr. 1881/2006 un (EK) Nr. 124/2009 noteiktos maksimālos līmeņus, vai
 - tādu vielu atliekas, kuras saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 37/2010 vai Direktīvu 96/22/EK aizliegtas vai nav ar tām atļautas;
 - iii) neatbilstību Regulas (EK) Nr. 2073/2005 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem mikrobioloģiskajiem kritērijiem vai iespējamu citu mikrobioloģisku apdraudējumu klātbūtni, kas svaigo gaļu padarītu nederīgu lietošanai pārtikā;
 - iv) citus faktorus, kuru dēļ svaigā gaļa būtu jāatzīst par nederīgu lietošanai pārtikā vai tās lietošanai jānosaka ierobežojumi.
2. Pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā jāievēro piesardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka palpācijā, izciršanā vai iegriešanā svaigā gaļa tiek minimāli kontaminēta.

15. pants

Prasības attiecībā uz mājas nepārnadžu, par astoņiem mēnešiem vecāku liellopu, piecām nedēļām vecāku mājas cūku un lielo savvaļas medijamo dzīvnieku pēckaušanas veterināro ekspertīzi

1. Šā panta prasības piemēro papildus 12. un 14. panta prasībām.

⁽³⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīva (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

2. Oficiālais veterinārārsts pieprasa, lai mājas nepārnadžu, par astoņiem mēnešiem vecāku liellopu un piecām nedēļām vecāku mājas cūku liemeņus pēckaušanas veterinārajai ekspertīzei iesniedz sadalītus pusliemeņos gareniski gar mugurkaulu.
3. Ja pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē tas nepieciešams, oficiālais veterinārārsts var pieprasīt jebkuru galvu vai jebkuru liemeni pārdalīt gareniski. Tomēr, lai būtu ņemti vērā konkrēti ēšanas paradumi, tehnoloģiskā attīstība vai īpašas sanitārās situācijas, oficiālais veterinārārsts var atļaut pēckaušanas veterinārajai ekspertīzei iesniegt uz pusēm nesadalītus mājas nepārnadžu, par astoņiem mēnešiem vecāku liellopu un piecām nedēļām vecāku mājas cūku liemeņus.
4. Sanitāru iemeslu labad mazjaudas kautuvēs vai medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumos, kuri apstrādā mazāk nekā 1 000 nosacīto liellopu vienību gadā, oficiālais veterinārārsts var atļaut, ka pieaugušu mājas nepārnadžu, pieaugušu liellopu un pieaugušu lielu savvaļas medijamo dzīvnieku liemeņus ceturtdaļās sadala pirms pēckaušanas veterinārās ekspertīzes.

16. pants

Papildu prasības pēckaušanas veterinārajai ekspertīzei ārkārtas kaušanas gadījumos

Ārkārtas kaušanas gadījumā liemenim ir pēc iespējas ātrāk jāveic pēckaušanas veterinārā ekspertīze saskaņā ar 12., 13., 14. un 15. pantu, pirms to laiž lietošanai pārtikā.

17. pants

Mājas liellopu, mājas aitu un kazu, mājas nepārnadžu un mājas cūku pēckaušanas veterinārās ekspertīzes praktiskā kārtība

Ja saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta c) apakšpunktu un Deleģētās regulas (ES) 2019/624 7. pantu pēckaušanas veterināro ekspertīzi veic oficiālais veterinārārsts, uzrauga oficiālais veterinārārsts vai ja ar pietiekamām sniegtām garantijām tā tiek veikta oficiālā veterinārārsta atbildībā, kompetentās iestādes nodrošina, ka papildus 12., 14. un 15. pantā noteiktajām prasībām attiecībā uz mājas liellopiem, mājas aitām un kazām, mājas nepārnadžiem un mājas cūkām tiek ievērota 18.–24. pantā noteiktā praktiskā kārtība.

18. pants

Jaunlopi

1. Šā panta 2. punktā noteiktās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras izpilda šādu liellopu liemeņiem un subproduktiem:
 - a) par astoņiem mēnešiem jaunāki dzīvnieki;
 - b) par 20 mēnešiem jaunāki dzīvnieki, kas visu dzīvi audzēti bez piekļuves ganībām saskaņā ar Lēmuma 2003/467/EK 1. pantu oficiāli par brīvu no tuberkulozes atzītā dalībvalstī vai dalībvalsts reģionā.
2. Pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūrās vizuāli apskata vismaz:
 - a) galvu un rīkli; kopā ar aizrīkles limfmezglu (*Lnn. retropharyngiales*) palpāciju un pārbaudi, tomēr, lai nodrošinātu oficiālā statusa "no tuberkulozes brīvs" uzraudzību, dalībvalstis var izlemt veikt papildu izmeklēšanu; mutes un žāvu apskate;
 - b) plaušas, traheju un barības vadu; plaušu palpācija; bronhiālo un videnes limfmezglu palpācija un pārbaude (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*);
 - c) sirds somiņu un sirdi;
 - d) diafragmu;
 - e) aknas un aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglus (*Lnn. portales*);

- f) kuņģa un zarnu traktu, apzarni, kuņģa un apzarņa limfmezgļus (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales un caudales*);
- g) liesu;
- h) nierēs;
- i) pleiru un vēderplēvi;
- j) jauniem dzīvniekiem – nabas apvidu un locītavas.

3. Ja saskaņā ar 24. pantu ir liecības par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai, oficiālais veterinārārsts, izmantojot liemeņa un subproduktu palpāciju un iegriešanu, vēl veic arī šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) iegriezumu aizrīkles limfmezgļos (*Lnn. retropharyngiales*); mēles palpāciju;
- b) iegriezumu bronhiālajos un vidēnes limfmezgļos (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*); garenisku trahejas un galveno bronhu zaru atvēršanu; incīziju plaušās izdara aizmugurējā trešdaļā, perpendikulāri galvenajām asīm; šie iegriezumi nav nepieciešami, ja plaušas no lietošanas pārtikā izslēdz;
- c) garenisku iegriezumu sirdī, atverot sirds kambarus un pārgriežot kambaru starpsienu;
- d) iegriezumu kuņģa un apzarņa limfmezgļos;
- e) liesas palpāciju;
- f) iegriezumu nierēs un nieru limfmezgļos (*Lnn. renales*);
- g) nabas apvidus un locītavu palpāciju. Izdara incīziju nabas apvidū un atver locītavas; jāpārbauda sinoviālais šķidrums.

19. pants

Citi liellopi

1. Attiecībā uz liellopu liemeņiem un subproduktiem, kas nav 18. panta 1. punktā minētie liemeņi un subprodukti, izpilda šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) galvas un rīkles vizuālo apskati; aizrīkles limfmezgļu (*Lnn. retropharyngiales*) iegriešanu un pārbaudi; pārbaudi ārējiem gremošanas muskuļiem, kam veic divus iegriezumus paralēli apakšžokļa malai, un iekšējiem gremošanas muskuļiem (mediālajiem spārnmuskuļiem), kas jāiegriež vienā vietā. Mēli izņem, lai varētu detalizēti vizuāli apskatīt muti un žāvu;
- b) trahejas un barības vada apskati; plaušu vizuālo apskati un palpāciju; bronhiālo un vidēnes limfmezgļu (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*) iegriešanu un pārbaudi;
- c) sirds somiņas un sirds vizuālo apskati; sirdi iegriež gareniski, atverot sirds kambarus un pārgriežot kambaru starpsienu;
- d) diafragmas vizuālo apskati;
- e) aknu, arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezgļu (*Lnn. portales*) vizuālo apskati;
- f) kuņģa un zarnu trakta, apzarņa, kuņģa un apzarņa limfmezgļu (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales un caudales*) vizuālo apskati; kuņģa un apzarņa limfmezgļu palpāciju;
- g) liesas vizuālo apskati;
- h) nieru vizuālo apskati;
- i) pleiras un vēderplēves vizuālo apskati;
- j) dzimumorgānu (izņemot peni, ja tas jau izmests) vizuālo apskati;
- k) tesmeņa un tā limfmezgļu (*Lnn. supramammarii*) vizuālo apskati.

2. Ja saskaņā ar 24. pantu ir liecības par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai, oficiālais veterinārārsts, izmantojot liemeņa un subproduktu palpāciju un iegriešanu, vēl veic arī šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) zemžokļa un pieauss dziedzera limfmezglu (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares un parotidei*) iegriešanu un pārbaudi; mēles un žāvu palpāciju;
- b) iegriezumu bronhiālajos un videnes limfmezglos (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*); garenisku trahejas un galveno bronhu zaru atvēršanu; plaušās incīziju izdara to aizmugurējā trešdaļā, perpendikulāri galvenajām asīm; šī iegriešana nav nepieciešama, ja plaušās no lietošanas pārtikā izslēdz;
- c) aknu, ka arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglu (*Lnn. portales*) palpāciju; iegriešanu aknu aizmugurējā virsmā un astainās daivas pamatā, lai pārbaudītu žultsvadus;
- d) iegriešanu kuņģa un apzarņa limfmezglos;
- e) liesas palpāciju;
- f) iegriešanu nierēs un nieru limfmezglos (*Lnn. renales*);
- g) palpāciju un tesmeņa un tā limfmezglu (*Lnn. supramammarii*) iegriešanu govīm. Katra tesmeņa puse jāatver ar garu un dziļu iegriezumu līdz pat piena maisīņiem (*sinus lactiferes*), kā arī jāizdara tesmeņa limfmezglu iegriešana, ja vien tesmeni no lietošanas pārtikā neizslēdz.

20. pants

Mājas jēri un kazlēni, un aitas, kam nav izšķīlušies pastāvīgie priekšzobi

1. Attiecībā uz aitu, kam nav izšķīlušies pastāvīgie priekšzobi, vai aitu, kas jaunākas par 12 mēnešiem, kā arī par sešiem mēnešiem jaunāku kazu liemeņiem un subproduktiem izpilda šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) galvas, arī rīkles, mutes un mēles, arī pieauss dziedzeru un aizrīkles limfmezglu vizuālo apskati. Šāda pārbaude nav nepieciešama, ja kompetentā iestāde spēj nodrošināt, ka galva, arī mēle un smadzenes, no lietošanas pārtikā būs izslēgtas;
- b) plaušu, trahejas un barības vada un bronhiālo un videnes limfmezglu (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*) vizuālo apskati;
- c) sirds somiņas un sirds vizuālo apskati;
- d) diafragmas vizuālo apskati;
- e) aknu, arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglu (*Lnn. portales*) vizuālo apskati;
- f) kuņģa un zarnu trakta un apzarņa, arī kuņģa un apzarņa limfmezglu (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales un caudales*) vizuālo apskati;
- g) liesas vizuālo apskati;
- h) nieru vizuālo apskati;
- i) pleiras un vēderplēves vizuālo apskati;
- j) nabas apvidus un locītavu vizuālo apskati.

2. Ja saskaņā ar 24. pantu ir liecības par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai, oficiālais veterinārārsts, izmantojot liemeņa un subproduktu palpāciju un iegriešanu, vēl veic arī šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) rīkles, mutes, mēles un pieauss dziedzeru limfmezglu palpāciju. Ja vien dzīvnieku veselības noteikumi neparedz citādi, šīs pārbaudes nav nepieciešamas, ja kompetentā iestāde spēj nodrošināt, ka galva, arī mēle un smadzenes, no lietošanas pārtikā būs izslēgtas;
- b) plaušu palpāciju; plaušu, trahejas, barības vada, bronhiālo un videnes limfmezglu iegriešanu;

- c) iegriešanu sirdī;
- d) aknu un to limfmezglu palpāciju; iegriež aknu aizmugurējo virsmu, lai pārbaudītu žultsvadus;
- e) liesas palpāciju;
- f) iegriešanu nierēs un nieru limfmezglos (*Lnn. renales*);
- g) nabas apvidus un locītavu palpāciju; izdara incīziju nabas apvidū un atver locītavas; jāpārbauda sinoviālais šķidrums.

21. pants

Citas mājas aitas un kazas

1. Attiecībā uz aitu, kam izšķīlušies pastāvīgie priekšzobi, vai aitu, kas ir vismaz 12 mēnešus vecas, kā arī attiecībā uz vismaz sešus mēnešus vecu kazu liemeņiem un subproduktiem izpilda šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) galvas, arī rīkles, mutes un mēles, arī pieauss dziedzeru limfmezglu vizuālo apskati un aizrīkles limfmezglu palpāciju. Šīs pārbaudes nav vajadzīgas, ja kompetentā iestāde spēj nodrošināt, ka galva, arī mēle un smadzenes, no lietošanas pārtikā būs izslēgta;
- b) plaušu, trahejas un barības vada vizuālo apskati; plaušu un bronhiālo un videnes limfmezglu (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*) palpāciju;
- c) sirds somiņas un sirds vizuālo apskati;
- d) diafragmas vizuālo apskati;
- e) aknu, kā arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglu (*Lnn. portales*) vizuālo apskati; aknu un to limfmezglu palpāciju; iegriež aknu aizmugurējo virsmu, lai pārbaudītu žultsvadus;
- f) kuņģa un zarnu trakta un apzarņa, arī kuņģa un apzarņa limfmezglu (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales un caudales*) vizuālo apskati;
- g) liesas vizuālo apskati;
- h) nieru vizuālo apskati;
- i) pleiras un vēderplēves vizuālo apskati;
- j) dzimumorgānu (izņemot peni, ja tas jau izmests) vizuālo apskati;
- k) tesmeņa un tā limfmezglu vizuālo apskati.

2. Ja saskaņā ar 24. pantu ir liecības par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai, oficiālais veterinārārsts, izmantojot liemeņa un subproduktu palpāciju un iegriešanu, vēl veic arī šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) rīkles, mutes, mēles un pieauss dziedzeru limfmezglu palpāciju. Ja vien dzīvnieku veselības noteikumi neparedz citādi, šīs pārbaudes nav nepieciešamas, ja kompetentā iestāde spēj nodrošināt, ka galva, arī mēle un smadzenes, no lietošanas pārtikā būs izslēgta;
- b) plaušu, trahejas, barības vada, kā arī bronhiālo un videnes limfmezglu iegriešanu;
- c) iegriešanu sirdī;
- d) liesas palpāciju;
- e) iegriešanu nierēs un nieru limfmezglos (*Lnn. renales*).

22. pants

Mājas nepārnadži

1. Attiecībā uz mājas nepārnadžu liemeņiem un subproduktiem izpilda šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) galvas un – pēc mēles izņemšanas – rīkles vizuālo apskati; vizuāli jāapskata arī mēle, ko izņem, lai varētu detalizēti vizuāli apskatīt muti un žāvu;

- b) plaušu, trahejas un barības vada, un bronhiālo un videnes limfmezglu (*Lnn. bifurcationes, eparteriales un mediastinales*) vizuālo apskati;
- c) sirds somiņas un sirds vizuālo apskati;
- d) diafragmas vizuālo apskati;
- e) aknu, arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglu (*Lnn portales*) vizuālo apskati;
- f) kuņģa un zarnu trakta un apzarņa, arī kuņģa un apzarņa limfmezglu (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales un caudales*) vizuālo apskati;
- g) liesas vizuālo apskati;
- h) nieru vizuālo apskati;
- i) pleiras un vēderplēves vizuālo apskati;
- j) ērzeļu dzimumorgānu (izņemot peni, ja tas jau izmests) un ķēvju dzimumorgānu vizuālo apskati;
- k) tesmeņa un tā limfmezglu (*Lnn. supramammarii*) vizuālo apskati;
- l) jauniem dzīvniekiem – vizuālu nabas apvidus un locītavu apskati;
- m) plecu muskuļu un limfmezglu (*Lnn. subrhomboidi*) pārbaudi zem lāpstiņas skrimšļa, atbrīvojot saites vienam plecam, pelēkiem zirgiem – lai pārbaudītu, vai nav melanozes un melanomu. Atsedz nieres.

2. Ja saskaņā ar 24. pantu ir liecības par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai, oficiālais veterinārārsts, izmantojot liemeņa un subproduktu palpāciju un iegriešanu, izpilda vēl arī šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) zemžokļa, aizrīkles un pieauss dziedzera limfmezglu (*Lnn. retropharyngiales, mandibulares un parotidei*) palpāciju un iegriešanu; mēles palpāciju;
- b) plaušu palpāciju; kuņģa un apzarņa limfmezglu palpāciju un iegriešanu. Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, un plaušu incīzija jāveic aizmugurējā trešdaļā perpendikulāri galvenajām asīm; tomēr šie iegriezumi nav nepieciešami, ja plaušas no lietošanas pārtikā izslēdz;
- c) garenisku iegriešanu sirdī, atverot sirds kambarus un pārgriežot kambaru starpsienu;
- d) aknu, kā arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglu (*Lnn. portales*) palpāciju un iegriešanu;
- e) iegriešanu kuņģa un apzarņa limfmezglos;
- f) liesas palpāciju;
- g) nieru palpāciju un iegriešanu nierēs un nieru limfmezglos (*Lnn. renales*);
- h) iegriešanu piena dziedzeru limfmezglos;
- i) jauniem dzīvniekiem nabas apvidus un locītavu palpāciju. Šaubu gadījumā izdara incīziju nabas apvidū un atver locītavas; jāizpēta sinoviālais šķidrums;
- j) pelēkiem zirgiem – iegriešanu visu nieru garumā.

23. pants

Mājas cūkas

1. Attiecībā uz mājas cūku liemeņiem un subproduktiem izpilda šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) galvas un rīkles vizuālo apskati;
- b) mutes, žāvas un mēles vizuālo apskati;
- c) plaušu, trahejas un barības vada vizuālo apskati;
- d) sirds somiņas un sirds vizuālo apskati;

- e) diafragmas vizuālo apskati;
- f) aknu, arī aknu un aizkuņģa dziedzera limfmezglu (*Lnn. portales*) vizuālo apskati; kuņģa un zarnu trakta, apzarņa, kuņģa un apzarņa limfmezglu (*Lnn. gastrici, mesenterici, craniales* un *caudales*) vizuālo apskati;
- g) liesas vizuālo apskati; nieru vizuālo apskati; pleiras un vēderplēves vizuālo apskati;
- h) dzimumorgānu (izņemot peni, ja tas jau izmests) vizuālo apskati;
- i) tesmeņa un tā limfmezglu (*Lnn. supramammarii*) vizuālo apskati;
- j) jauniem dzīvniekiem – nabas apvidus un locītavu vizuālo apskati.

2. Ja saskaņā ar 24. pantu ir liecības par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai, oficiālais veterinārārsts, izmantojot liemeņa un subproduktu palpāciju un iegriešanu, vēl izpilda arī šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:

- a) zemžokļa limfmezglu (*Lnn. mandibulares*) iegriešanu un pārbaudi;
- b) plaušu un bronhu un vidēnes limfmezglu (*Lnn. bifurcationes, eparteriales* un *mediastinales*) palpāciju. Traheja un galvenie bronhu zari jāatver gareniski, un plaušu incīzija jāveic aizmugurējā trešdaļā perpendikulāri galvenajām asīm; šie iegriezumi nav nepieciešami, ja plaušas no lietošanas pārtikā izslēdz;
- c) garenisku iegriešanu sirdī, atverot sirds kambarus un pārgriežot kambaru starpsienu;
- d) aknu un to limfmezglu palpāciju;
- e) kuņģa un apzarņa limfmezglu palpāciju un pēc vajadzības iegriešanu;
- f) liesas palpāciju;
- g) iegriešanu nierēs un nieru limfmezglos (*Lnn. renales*);
- h) iegriešanu piena dziedzeru limfmezglos;
- i) jauniem dzīvniekiem – nabas apvidus un locītavu palpāciju un, ja nepieciešams, izdara iegriezumu nabas apvidū un atver locītavas.

24. pants

Liecības par iespējamu risku cilvēka veselībai, mājas liellopu, mājas aitu un kazu, mājas nepārnadžu un mājas cūku veselībai vai labturībai

Oficiālais veterinārārsts 18. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā, 20. panta 2. punktā, 21. panta 2. punktā, 22. panta 2. punktā un 23. panta 2. punktā minētās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes papildu procedūras, izmantojot liemeņu un subproduktu iegriešanu un palpāciju, izdara tad, ja viņa/viņas ieskatā par iespējamu risku cilvēka veselībai vai dzīvnieku veselībai vai labturībai liecina kāds no šiem:

- a) saskaņā ar 9. un 10. pantu izdarītās dokumentu kontrolpārbaudes un šo kontrolpārbaudu analīze;
- b) saskaņā ar 11. pantu izdarītās pirmskaušanas apskates konstatējumi;
- c) saskaņā ar 38. pantu izdarītajās pārbaudēs par atbilstību dzīvnieku labturības prasībām gūtie rezultāti;
- d) saskaņā ar šīs regulas 12.–24. pantu izdarītās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes konstatējumi;
- e) papildu epidemioloģiskie dati vai cita informācija par dzīvnieku izcelsmes saimniecību.

25. pants

Mājputnu pēckaušanas veterinārās ekspertīzes praktiskā kārtība

1. Visiem mājputniem izdara pēckaušanas veterināro ekspertīzi, kurā saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 3. punktu palīdzību var sniegt kautuves personāls. Saskaņā ar minētās regulas 18. panta 2. punkta c) apakšpunktu oficiālais veterinārārsts vai oficiālais palīgs personīgi veic šādas kontrolpārbaudes:

- a) reprezentatīvai putnu paraugkopai no katras saimes katru dienu apskata vēdera dobuma orgānus un ķermeņa dobumus;

- b) detalizēti apskata paraugkopu, kas katrā saimē pēc nejaušas izlases principa izveidota no putnu daļām vai veseliem putniem, kuri pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē atzīti par lietošanai pārtikā nederīgiem;
- c) turpmākus izmeklējumus, kas nepieciešami, ja ir iemesls aizdomām, ka attiecīgo putnu gaļa varētu būt nederīga lietošanai pārtikā.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentās iestādes var izlemt, ka pēckaušanas veterināro ekspertīzi veic tikai reprezentatīvai katras saimes mājputnu paraugkopai, ja:
- a) pārtikas aprītē iesaistītam uzņēmējam ir oficiālajam veterinārārstam pieņemama sistēma, kas dod iespēju atklāt un nošķirt putnus ar anomālijām, kontamināciju vai defektiem;
- b) kautuve ir ilgstoši ievērojusi:
- i) vispārīgās un konkrētās prasības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 852/2004 4. pantu, tostarp izpildījusi mikrobioloģiskos kritērijus, kas piemērojami Regulas (EK) Nr. 2073/2005 I pielikuma 1.28. un 2.1.5. punktam;
- ii) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 852/2004 5. pantu – uz HACCP principiem balstītas procedūras;
- iii) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma II sadaļas 5. pantu – konkrētus higiēnas noteikumus;
- c) pirmskaušanas apskatē vai pārtikas aprītes informācijas pārbaudē nav atklātas tādas anomālijas, kas var liecināt par nopietnu cilvēka veselības vai dzīvnieku veselības problēmu, kura var norādīt uz nepieciešamību izdarīt 40.–44. pantā noteiktos pasākumus.
3. Attiecībā uz mājputniem, ko audzē *foie gras* ražošanai un attiecībā uz neķidātiem mājputniem, kas saņemti no izcelsmes saimniecības saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma II sadaļas VI nodaļas 8. un 9. punktu, pēckaušanas veterināro ekspertīzi veic gaļas sadalīšanas uzņēmumā, uz kuriem šādi liemeņi tiek nogādāti tieši no izcelsmes saimniecības.

26. pants

Saimniecībā audzētu zaķveidīgo pēckaušanas veterinārās ekspertīzes praktiskā kārtība

Saimniecībā audzētiem zaķveidīgajiem piemēro 25. pantā noteikto praktisko kārtību attiecībā uz mājputnu pēckaušanas veterināro ekspertīzi. 25. pantā paredzētos vienai mājputnu saimei piemērojamos noteikumus attiecina uz vienā dienā nokautiem saimniecībā audzētiem zaķveidīgajiem no vienas izcelsmes saimniecības.

27. pants

Saimniecībā audzētu medījamo dzīvnieku pēckaušanas veterinārās ekspertīzes praktiskā kārtība

1. Saimniecībā audzētiem medījamiem dzīvniekiem piemēro šādas pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras:
- a) nelieliem (< 100 kg) *Cervidae* dzimtas dzīvniekiem – 21. pantā noteiktās pēckaušanas procedūras, kas paredzētas aitām, tomēr attiecībā uz ziemeļbriežiem izmanto 20. pantā noteiktās pēckaušanas procedūras, kas paredzētas aitām, un mēli pārtikā var lietot, nepārbaudot galvu;
- b) *Suidae* dzimtas medījamiem dzīvniekiem – 23. pantā noteiktās pēckaušanas procedūras, kas paredzētas mājas cūkām;
- c) lieliem *Cervidae* dzimtas medījamiem dzīvniekiem un citiem lieliem medījamiem dzīvniekiem, uz ko neattiecas a) apakšpunkts, kā arī lieliem *Suidae* dzimtas medījamiem dzīvniekiem, uz ko neattiecas b) apakšpunkts, 19. pantā noteiktās pēckaušanas procedūras, kas paredzētas liellopiem;
- d) skrējējputniem 25. panta 1. punktā noteiktās pēckaušanas procedūras, kas paredzētas mājputniem.
2. Ja dzīvnieki nokauti ārpus kautuves, oficiālais veterinārārsts kautuvē pārbauda sertifikātu.

28. pants

Savvaļas medījamo dzīvnieku pēcnāves veterinārās ekspertīzes praktiskā kārtība

1. Oficiālais veterinārārsts pārbauda, vai nenodirātiem lieliem savvaļas medījamiem dzīvniekiem, ko medījamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā nogādā no citas dalībvalsts, tiek līdzi dots veterinārais sertifikāts, kurš atbilst paraugam Regulas (ES) Nr. 636/2014 pielikumā, vai apliecinājums(-i) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IV sadaļas II nodaļas 8. punkta b) apakšpunktu. Oficiālais veterinārārsts ņem vērā minētajā sertifikātā vai apliecinājumā (-os) iekļauto informāciju.
2. Pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā oficiālais veterinārārsts veic:
 - a) liemeņa, tā dobumu un attiecīgā gadījumā orgānu vizuālu apskati, lai:
 - i) atklātu jebkādas anomālijas, kas nav radušās medību procesa rezultātā. Šajā nolūkā diagnoze var balstīties uz jebkādu apmācītas personas sniegtu informāciju par dzīvnieka uzvedību pirms nonāvēšanas;
 - ii) pārbaudītu, vai nāve nav iestājusies citu iemeslu, nevis medību dēļ;
 - b) organoleptisku anomāliju izmeklēšanu;
 - c) attiecīgā gadījumā orgānu palpāciju un iegriešanu;
 - d) tādu paraugu analīzi, kurā nosaka atliekas, kas nav radušās medību procesa rezultātā, ja ir nopietns pamats aizdomām par atlieku vai kontaminantu klātbūtni. Ja uz šādu aizdomu pamata veic plašāku ekspertīzi, veterinārārsts, pirms vērtēt visus kādās konkrētās medībās nomedītos medījumos dzīvniekus vai dzīvnieku daļas, par kurām ir aizdomas par tām pašām anomālijām, sagaida, līdz šāda ekspertīze beigusies;
 - e) pārbauda pazīmes, kas norāda, ka gaļa rada risku veselībai, arī:
 - i) mednieka paziņojumus par dzīva dzīvnieka anormālu izturēšanos vai vispārīgā stāvokļa traucējumiem;
 - ii) vai nav vispārēju audzēju vai abscesu klātbūtni, kas skar dažādus iekšējos orgānus vai muskuļus;
 - iii) vai nav artrīta, orhīta, patoloģisku pārmaiņu aknās vai liesā, iekaisuma zarnās vai nabas apvidū;
 - iv) ja mainījusies pleiras vai vēderplēves krāsa (ja vēdera dobuma orgāni joprojām atrodas vēdera dobumā), – vai ķermeņa dobumos, kuņģī, zarnās vai urīnā nav svešķermeņu, kas nav radušies medību rezultātā;
 - v) parazītu klātbūtni;
 - vi) vai kuņģa un zarnu traktā kopā ar iekšējo orgānu krāsas pārmaiņām būtiskā daudzumā neveidojas gāzes (ja vēdera dobuma orgāni vēl atrodas vēdera dobumā);
 - vii) būtiskas muskuļaudu vai orgānu krāsas, konsistences vai smaržas anomālijas;
 - viii) veci vaļēji lūzumi;
 - ix) novājēšana un/vai vispārēja vai lokalizēta tūska;
 - x) neseni pleiras vai vēderplēves saaugumi;
 - xi) citas acīm redzamas plašas izmaiņas, piemēram, pūšana.
3. Ja oficiālais veterinārārsts pieprasa, mugurkauls un galva jāpārgriež gareniski.
4. Attiecībā uz maziem savvaļas medījamiem dzīvniekiem, kam uzreiz pēc nonāvēšanas nav izņemti vēdera dobuma orgāni, oficiālais veterinārārsts pēckaušanas veterināro ekspertīzi izdara reprezentatīvam no viena avota nākušū dzīvnieku paraugam. Ja ekspertīzē atklāj slimību, kas var tikt pārnesta uz cilvēkiem, vai kādu 2. punkta e) apakšpunktā norādītajām pazīmēm, oficiālais veterinārārsts izdara papildu kontrolpārbaudes visai partijai, lai noteiktu, vai tā visa jāatzīst par nederīgu lietošanai pārtikā jeb katram liemenim veic individuālu ekspertīzi.
5. Oficiālais veterinārārsts var veikt papildu iegriezumus un izmeklēt attiecīgas dzīvnieku daļas, kas nepieciešamas, lai noteiktu galīgo diagnozi. Ja novērtēšanu nevar izdarīt, balstoties tikai uz 2. punktā noteikto praktisko kārtību, laboratorijā veic papildu izmeklējumus.

6. Papildus 45. pantā paredzētajiem gadījumiem gaļa, kam pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā atklāta kāda no 2. punkta e) apakšpunktā norādītajām pazīmēm, jāatzīst par lietošanai pārtikā nederīgu.

4. iedaļa

Konkrētu apdraudējumu un laboratoriskās testēšanas oficiālās kontroles

29. pants

Transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) oficiālo kontroļu praktiskā kārtība

1. Bez Regulas (EK) Nr. 999/2001 prasībām attiecībā uz oficiālajām kontrolēm, kas jāizdara attiecībā uz TSE, oficiālais veterinārārsts īpaša riska materiāla izņemšanu, atdalīšanu un attiecīgā gadījumā marķēšanu pārbauda arī saskaņā ar noteikumiem, kas noteikti minētās regulas 8. panta 1. punktā un Regulas (EK) Nr. 1069/2009 par dzīvnieku blakusproduktiem 12. pantā.
2. Oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai kaušanas (arī apdullināšanas) laikā nepieļautu gaļas kontaminēšanu ar īpašu riska materiālu. Tas ietver īpaša riska materiāla izņemšanu.

30. pants

Praktiskā kārtība attiecībā uz cisticerkozes oficiālajām kontrolēm mājas liellopu un *Suidae* dzimtas dzīvnieku pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē

1. Minimālās prasības cisticerkozes pārbaudēm attiecībā uz liellopiem un *Suidae* dzimtas dzīvniekiem (mājas cūkas, saimniecībā audzēti medijamie dzīvnieki un savvaļas medijamie dzīvnieki) ir 18., 19. un 23. pantā aprakstītās pēckaušanas veterinārās ekspertīzes procedūras. Attiecībā uz 19. pantā minētajiem liellopiem kompetentā iestāde var izlemt, ka gremošanas muskuļu iegriešana pēckaušanas veterinārās ekspertīzes laikā nav obligāta, ja:
 - a) tiek izmantots noteikts seroloģisks tests;
 - b) dzīvnieki ir audzēti oficiāli par brīvu no cisticerkozes atzītā izcelsmes saimniecībā;
 - c) ar 95 % ticamību pierādīts, ka izplatība izcelsmes populācijā vai precīzi definētā apakšpopulācijā nesasniedz vienu no miljona, vai ja pēc datiem, kas iegūti saskaņā ar Direktīvas 2003/99/EK 9. panta 1. punktu īstenotā ziņošanā, pēdējo piecu gadu laikā (vai divu gadu laikā, ja to pamato kompetentās iestādes izdarīta riska analīze) nevienam nokautam dzīvniekam šādi gadījumi nav konstatēti.
2. Ar cisticerkām inficēta gaļa jāatzīst par lietošanai pārtikā nederīgu. Tomēr, ja dzīvnieki ar cisticerkām nav kopumā inficēti, neinficētās daļas var atzīt par derīgām lietošanai pārtikā pēc aukstumapstrādes.

31. pants

Praktiskā kārtība attiecībā uz *Trichinella* oficiālajām kontrolēm pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē

1. *Suidae* dzimtas dzīvnieku, nepārnodžu un citu pret *Trichinella* uzņēmīgu sugu liemeņus pārbauda attiecībā uz *Trichinella* klātbūtni saskaņā ar Regulu (ES) 2015/1375, ja vien nav piemērojama kāda no šīs regulas 3. pantā paredzētajām atkāpēm.
2. Ar trihinām inficētu dzīvnieku gaļa jāatzīst par lietošanai pārtikā nederīgu.

32. pants

Praktiskā kārtība attiecībā uz jauno ienāšu oficiālajām kontrolēm nepārnodžu pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē

1. Svaigu nepārnodžu gaļu laiž tirgū tikai tad, ja tā iegūta no zirgu dzimtas dzīvniekiem, kuri vismaz 90 dienas pirms kaušanas datuma turēti dalībvalstī vai trešā valstī vai tās reģionā, no kura Savienībā ir atļauts ievest nepārnodžus.

2. Ja nepārnadžu izcelsmes vieta ir tāda dalībvalsts vai trešā valsts vai tās reģions, kas neatbilst Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas kritērijiem attiecībā uz valsti, kas brīva no ļaunajiem ienāšiem, nepārnadžiem, vispirms vidējā plaknē pāršķeļot galvu un izgriežot deguna starpsienu, trahejas, balsenes, deguna dobumu, blakusdobumu un to atzarojumu glotādu rūpīgi pārbauda attiecībā uz ļaunajiem ienāšiem.
3. Tādu nepārnadžu gaļa, kam diagnosticēti ļaunie ienāši, jāatzīst par lietošanai pārtikā nederīgu.

33. pants

Praktiskā kārtība attiecībā uz tuberkulozes oficiālajām kontrolēm pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē

1. Ja dzīvniekiem ir pozitīva vai neskaidra reakcija uz tuberkulīnu vai ja aizdomām par infekciju ir cits pamats, tie jākauj atsevišķi no citiem dzīvniekiem, veicot piesardzības pasākumus, kas novērstu citu liemeņu un kaušanas līnijas kontaminēšanās un kautuvē esošo darbinieku inficēšanās risku.
2. Visa tādu dzīvnieku gaļa, kuriem pēckaušanas veterinārā ekspertīzē vairākos orgānos vai vairākās liemeņa vietās atklāti lokalizēti bojājumi, kas līdzīgi tuberkulozes izraisītiem bojājumiem, jāatzīst par lietošanai pārtikā nederīgu. Tomēr, ja tuberkulozes izraisīti bojājumi ir atklāti tikai viena orgāna limfmezglos vai uz daļas no liemeņa, par lietošanai pārtikā nederīgiem jāatzīst tikai skartais orgāns vai liemeņa daļa un saistītie limfmezgli.

34. pants

Praktiskā kārtība attiecībā uz brucelozes oficiālajām kontrolēm pēckaušanas veterinārajā ekspertīzē

1. Ja dzīvniekiem ir pozitīvs vai neskaidrs brucelozes testa rezultāts vai ja aizdomām par infekciju ir cits pamats, tie jākauj atsevišķi no citiem dzīvniekiem, veicot piesardzības pasākumus, kas novērstu citu liemeņu un kaušanas līnijas kontaminēšanās un kautuvē esošo darbinieku inficēšanās risku.
2. Tādu dzīvnieku gaļa, kam pēckaušanas veterinārā ekspertīzē atklāti bojājumi, kas liecina par akūtu brucelozes infekciju, jāatzīst par lietošanai pārtikā nederīgu. Ja dzīvniekiem ir pozitīvs vai neviennozīmīgs brucelozes testa rezultāts, tesmenis, dzimumorgānu sistēma un asinis par lietošanai pārtikā nederīgām jāatzīst pat tad, ja šādi bojājumi nav atrasti.

35. pants

Praktiskā kārtība attiecībā uz *Salmonella* oficiālajām kontrolēm

1. Kompetentā iestāde pārbauda, vai pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji pareizi īsteno Regulas (EK) Nr. 2073/2005 I pielikuma 2. nodaļas 2.1.3., 2.1.4. un 2.1.5. punktu, izmantojot vienu vai vairākus šādus pasākumus:
 - a) oficiāla paraugošana, kurā izmanto to pašu metodi un paraugošanas zonu kā pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji. Katru gadu katrā kautuvē pēc nejaušas izlases principa ņem vismaz 49 paraugus⁽⁴⁰⁾. Nelielās kautuvēs uz riska izvērtēšanas pamata šo paraugu skaitu var samazināt;
 - b) visas informācijas apkopošana par paraugu kopskaitu un tādu paraugu skaitu, kuriem *Salmonella* pārbaužu rezultāts bijis pozitīvs un kurus pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji ņēmuši saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2073/2005 5. pantu un I pielikuma 2. nodaļas 2.1.3., 2.1.4. un 2.1.5. punkta kontekstā;
 - c) visas informācijas apkopošana par paraugu kopskaitu un tādu paraugu skaitu, kuriem *Salmonella* pārbaužu rezultāts bijis pozitīvs un kuri ņemti saskaņā ar valsts kontroles programmām dalībvalstīs vai dalībvalstu reģionos, kam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 8. pantu attiecībā uz atgremotāju, zirgu dzimtas dzīvnieku, cūku un mājputnu ražošanu ir apstiprinātas īpašas garantijas.
2. Ja pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs vairākas reizes neizpilda procesa higiēnas kritēriju, kompetentā iestāde tam pieprasa iesniegt rīcības plānu un stingri uzrauga šā plāna iznākumu.

⁽⁴⁰⁾ Ja visu paraugu pārbaužu rezultāti ir negatīvi, ar statistisko ticamību 95 % nosaka, ka izplatība nepārsniedz 6 %;

3. Saskaņā ar Direktīvas 2003/99/EK 9. panta 1. punktu paziņo paraugu kopskaitu un tādu paraugu skaitu, kuriem bijis pozitīvs *Salmonella* pārbaudes rezultāts, paraugus, kuri attiecīgā gadījumā ņemti uz 1. punkta a), b) vai c) apakšpunkta pamata, nodalot atsevišķi.

36. pants

Praktiska kārtība attiecībā uz *Campylobacter* oficiālajām kontrolēm

1. Kompetentā iestāde pārbauda, vai pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji pareizi īsteno Regulas (EK) Nr. 2073/2005 I pielikuma 2. nodaļas 2.1.9. punktu (procesa higiēnas kritērijs attiecībā uz *Campylobacter* broileru liemeņos), izmantojot šādus pasākumus:

a) oficiāla paraugošana, kurā izmanto to pašu metodi un paraugošanas zonu kā pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji. Katru gadu katrā kautuvē pēc nejaušas izlases principa ņem vismaz 49 paraugus. Nelielās kautuvēs uz riska izvērtēšanas pamata šo paraugu skaitu var samazināt;

b) visas informācijas apkopošana par paraugu kopskaitu un tādu *Campylobacter* paraugu skaitu, kuros bijis pārsniegts 1 000 cfu/g un kurus pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs ņēmis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2073/2005 5. pantu un tās I pielikuma 2. nodaļas 2.1.9. punkta kontekstā.

2. Ja pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs vairākas reizes neizpilda procesa higiēnas kritēriju, kompetentā iestāde tam pieprasa iesniegt rīcības plānu un stingri uzrauga šā plāna iznākumu.

3. Saskaņā ar Direktīvas 2003/99/EK 9. panta 1. punktu paziņo paraugu kopskaitu un tādu *Campylobacter* paraugu skaitu, kuru rezultāts pārsniedzis 1 000 cfu/g, paraugus, kuri attiecīgā gadījumā ņemti uz 1. punkta a) vai b) apakšpunkta pamata, nodalot atsevišķi.

37. pants

Konkrētas prasības attiecībā uz laboratoriskiem testiem

1. Veicot laboratoriskus testus saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta d) apakšpunkta ii) un iv) punktu, oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka paraugošanas laikā paraugus pareizi identificē, ar tiem pareizi rīkojas un nosūta attiecīgajai laboratorijai šādā satvarā:

a) zoonožu un zoonožu ierosinātāju monitorings un kontrole;

b) TSE uzraudzības gada programma saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 6. pantu;

c) farmakoloģiski aktīvu vielu vai aizliegtu vai neatļautu produktu atklāšana, kā arī tādu reglamentētu farmakoloģiski aktīvu vielu, pesticīdu, barības piedevu un kontaminantu kontroles, kuru līmenis pārsniedz maksimālās Savienībā noteiktās robežas, jo īpaši tādā satvarā kā atlieku vai vielu detektēšanai paredzētie valstu plāni, kas minēti Regulas (ES) 2017/625 110. panta 2. punktā un Direktīvas 96/23/EK 5. pantā;

d) tādu dzīvnieku slimību atklāšana, attiecībā uz kurām Regulā (ES) 2016/429 ir noteikti dzīvnieku veselības noteikumi.

2. Oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka vajadzības gadījumā tiek veikta papildu laboratoriska testēšana, ko uzskata par vajadzīgu, lai izpildītu pienākumus, kas izriet no Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta.

5. iedaļa

Dzīvnieku labturības oficiālās kontroles

38. pants

Dzīvnieku labturības oficiālā kontrole pārvadāšanas un kaušanas laikā

Oficiālais veterinārārsts pārbauda atbilstību noteikumiem par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1/2005 un kaušanas laikā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1099/2009, kā arī valstu noteikumiem par dzīvnieku labturību.

III NODAĻA

Apskašu rezultātu paziņošana un pasākumi, kas jāveic kompetentajām iestādēm, ja netiek ievērotas konkrētas prasības par svaigu gaļu un dzīvnieku labturību

39. pants

Pasākumi, kas attiecas uz oficiālo kontroļu rezultātu paziņošanu

1. Saskaņā ar 7.–38. pantu veikto oficiālo kontroļu rezultātus dokumentē un novērtē oficiālais veterinārārsts.
2. Ja apskate atklāj slimību vai stāvokli, kas var ietekmēt cilvēka vai dzīvnieku veselību vai pazemināt dzīvnieku labturības līmeni, oficiālais veterinārārsts veic šādas darbības:
 - a) informē kautuves operatoru;
 - b) ja šajā punktā minētā problēma radusies primārās ražošanas laikā un attiecas uz cilvēka veselību, dzīvnieku veselību, dzīvnieku labturību vai veterināro zāļu, neatļautu vai aizliegtu vielu atliekām, pesticīdu atliekām, barības piedevām vai kontaminantiem, oficiālais veterinārārsts informē:
 - i) izcelsmes saimniecības veterinārārstu;
 - ii) oficiālo veterinārārstu, kurš veicis pirmskaušanas apskati izcelsmes saimniecībā, ja tas nav i) punktā minētais veterinārārsts;
 - iii) pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju, kurš atbildīgs par izcelsmes saimniecību (ja šāda informācija nekaitētu turpmākai tiesvedībai);
 - iv) kompetento iestādi, kura atbildīga par izcelsmes saimniecības vai medību iecirkņa uzraudzību;
 - c) ja attiecīgie dzīvnieki audzēti citā valstī, oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka tiek informētas minētās valsts kompetentās iestādes.
3. Kompetentās iestādes oficiālo kontroļu rezultātus attiecīgajās datubāzēs ievada vismaz gadījumos, kur šādas informācijas ievākšana ir prasīta uz Direktīvas 2003/99/EK 4. panta, Padomes Direktīvas 64/432/EEK ⁽⁴¹⁾ 8. panta un Direktīvas 2007/43/EK III pielikuma pamata.
4. Ja oficiālajam veterinārārstam pirmskaušanas apskates, pēckaušanas veterinārās ekspertīzes vai cita veida oficiālās kontroles laikā rodas aizdomas par dzīvnieku slimību, attiecībā uz kuru Regulā (ES) 2016/429 ir noteikti dzīvnieku veselības noteikumi, viņš/viņa informē kompetentās iestādes. Oficiālais veterinārārsts un kompetentās iestādes savās attiecīgajās kompetences jomās veic visas darbības un piesardzības pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu slimības izraisītāja iespējamo izplatīšanos.
5. Par attiecīgajiem pirmskaušanas apskates un pēckaušanas veterinārās ekspertīzes rezultātiem izcelsmes saimniecībai, kurā dzīvnieki tika turēti pirms nokaušanas, oficiālais veterinārārsts var paziņot, izmantojot I pielikumā doto dokumenta paraugu.
6. Ja dzīvnieki turēti izcelsmes saimniecībā citā dalībvalstī, to kaušanas dalībvalsts kompetentās iestādes attiecīgos pirmskaušanas apskates un pēckaušanas veterinārās ekspertīzes rezultātus paziņo izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Kompetentās iestādes tam izmanto I pielikumā doto dokumenta paraugu abu iesaistīto dalībvalstu oficiālajās valodās vai valodā, par kuru vienojušās abas dalībvalstis.

40. pants

Pasākumi gadījumos, kur ir neatbilstība pārtikas aprītes informācijas prasībām

1. Oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka dzīvnieki netiek nokauti, pirms kautuves operators nav saskaņā ar 9. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu saņēmis, pārbaudījis un novērtējis attiecīgo pārtikas aprītes informāciju.

⁽⁴¹⁾ Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā (OV L 121, 29.7.1964., 1977. lpp.).

2. Atkāpjoties no 1. punkta, oficiālais veterinārārsts dzīvniekus kautuvē kaut var atļaut, pat ja attiecīgā pārtikas aprites informācija nav pieejama. Šādos gadījumos šādu informāciju sniedz, pirms gaļa apliecina par derīgu lietošanai pārtikā; līdz šāda apliecinājuma sniegšanai liemeņus un attiecīgos subproduktus glabā atsevišķi no citas gaļas.
3. Ja attiecīgā pārtikas aprites informācija 24 stundu laikā no dzīvnieka ievēšanas kautuvē nav kļuvusi pieejama, oficiālais veterinārārsts visu šā dzīvnieka gaļu atzīst par lietošanai pārtikā par nederīgu. Ja dzīvnieks vēl nav nokauts, to nonāvē no citiem dzīvniekiem atsevišķi, veicot visus nepieciešamos dzīvnieku un cilvēka veselības aizsardzībai paredzētos piesardzības pasākumus.

41. pants

Pasākumi gadījumos, kur dokumentētajā pārtikas aprites informācijā ir neatbilstība

1. Oficiālais veterinārārsts pārlicinās, ka kautuves operators dzīvniekus kaušanai nepieņem, ja pārtikas aprites informācija vai citi pavaddokumenti, dokumentācija vai informācija liecina, ka:
 - a) dzīvnieki nāk no izcelsmes saimniecības vai apgabala, uz kuru dzīvnieku vai cilvēka veselības iemeslu dēļ attiecas pārvietošanas aizliegums vai citi ierobežojumi;
 - b) nav ievēroti veterināro zaļu lietošanas noteikumi, dzīvnieki ir apstrādāti vai ārstēti ar aizliegtām vai neatļautām vielām vai nav ievērotas tiesību aktos noteiktās ķīmisko vielu atlieku vai kontaminantu robežvērtības;
 - c) ir cits apstākļi, kas var negatīvi ietekmēt cilvēka vai dzīvnieku veselību.
2. Ja dzīvnieki jau atrodas kautuvē, tos nonāvē atsevišķi un atzīst par lietošanai pārtikā nederīgiem, veicot dzīvnieku un cilvēka veselības aizsardzībai paredzētos piesardzības pasākumus. Ja oficiālais veterinārārsts uzskata par nepieciešamu, izcelsmes saimniecībā veic oficiālas kontroles.

42. pants

Pasākumi maldinošas pārtikas aprites informācijas gadījumā

1. Ja kompetentās iestādes atklāj, ka pavaddokumenti, dokumentācija vai cita informācija neatbilst patiesajai situācijai izcelsmes saimniecībā vai patiesajam dzīvnieku stāvoklim vai to nolūks ir oficiālo veterinārārstu apzināti maldināt, kompetentās iestādes attiecīgi rīkojas.
2. Kompetentās iestādes vēršas pret pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju, kurš ir atbildīgs par dzīvnieku izcelsmes saimniecību, vai arī pret jebkuru citu iesaistīto personu, arī kautuves operatoru. Konkrētāk, šādās darbībās var ietilpt papildu kontroles. Šādu papildu kontroļu izmaksas sedz par izcelsmes saimniecību atbildīgais pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs vai jebkura cita iesaistītā persona.

43. pants

Pasākumi gadījumos, kur ir neatbilstība prasībām attiecībā uz dzīvniekiem

1. Oficiālais veterinārārsts pārlicinās, ka pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs pilda no Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma I sadaļas IV nodaļas 3. punkta izrietošo pienākumu nodrošināt, ka dzīvnieki, kas pieņemti, lai tos kautu lietošanai pārtikā, ir pienācīgi identificēti. Oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka dzīvniekus, par kuru identitāti nav iespējams pārlicināties, nonāvē atsevišķi un atzīst par lietošanai pārtikā nederīgiem. Ja oficiālais veterinārārsts to uzskata par nepieciešamu, izcelsmes saimniecībā veic oficiālas kontroles.
2. Oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka dzīvnieki, attiecībā uz kuriem, kā noteikts 11. panta 4. punktā, ir nepieņemams risks, ka kaušanas laikā gaļa kontaminēsies, lietošanai pārtikā tiek kauti tikai iepriekš notīrīti.
3. Oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka dzīvnieki, kuriem ir slimība vai stāvoklis, ko var pārnest dzīvniekiem vai cilvēkiem, kuri rīkojas ar šo gaļu vai to ēd, kā arī vispār dzīvnieki, kam ir sistēmiskas slimības vai novājēšanas, vai jebkāda cita tāda stāvokļa klīniskās pazīmes, kas gaļu padara lietošanai pārtikā nederīgu, lietošanai pārtikā netiek kauti. Šādus dzīvniekus nonāvē atsevišķi tā, lai nebūtu iespējama citu dzīvnieku vai liemeņu kontaminācija, un atzīst par lietošanai pārtikā nederīgiem.

4. Tādu dzīvnieku kaušanu, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi vai ka tiem ir tāds stāvoklis, kas var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēka vai dzīvnieku veselību, oficiālais veterinārārsts atliek. Šādiem dzīvniekiem oficiālais veterinārārsts veic rūpīgu pirmskaušanas apskati, lai noteiktu diagnozi. Turklāt oficiālais veterinārārsts var izlemt, ka jāņem paraugu un jāizdara laboratoriskas pārbaudes, kas papildinātu pēckaušanas veterināro ekspertīzi. Ja tas vajadzīgs, lai nepieļautu pārējās gaļas kontaminēšanos, dzīvnieki jākauj atsevišķi vai parastās kaušanas beigās, veicot visus nepieciešamos piesardzības pasākumus, lai nekontaminētu pārējo gaļu.

5. Oficiālais veterinārārsts nodrošina, ka ar dzīvniekiem, kuri var saturēt aizliegtu vai neatļautu farmakoloģiski aktīvu vielu atliekas vai kuru gadījumā atļautu farmakoloģiski aktīvu vielu, pesticīdu vai kontaminantu atlieku līmenis var pārsniegt saskaņā ar Savienības tiesību aktiem noteiktos līmeņus, rīkojas saskaņā ar Direktīvas 96/23/EK 16.–19. pantu.

6. Oficiālais veterinārārsts paredz nosacījumus, pēc kuriem viņa/viņas tiešā uzraudzībā ar dzīvniekiem rīkojas saskaņā ar īpašām shēmām, kas paredzētas, lai kontrolētu vai izskaustu konkrētas slimības, piemēram, brucelozi vai tuberkulozi, vai arī zoonožu izraisītājus, piemēram, salmonellu. Šādu dzīvnieku kaušanas nosacījumus paredz kompetentās iestādes. Šos nosacījumus izstrādā tā, lai pēc iespējas mazinātu pārējo dzīvnieku un to gaļas kontamināciju.

Parasti kautuvei atvestus kaušanai paredzētus dzīvniekus kauj šajā kautuvē. Tomēr ārkārtas apstākļos, piemēram, kaušanas infrastruktūras nopietna bojājuma gadījumā, oficiālais veterinārārsts var atļaut tos pārvietot tieši uz citu kautuvi.

Ja izcelsmes saimniecībā pirmskaušanas apskates laikā tiek atklāta neatbilstība, kas rada risku dzīvnieku vai cilvēka veselībai vai dzīvnieku labturībai, oficiālais veterinārārsts dzīvniekus uz kautuvi vest neatļauj un saskaņā ar 39. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) un iii) punktu tiek piemēroti attiecīgie pārbaudes rezultātu paziņošanas pasākumi.

44. pants

Pasākumi gadījumos, kur ir neatbilstība dzīvnieku labturības prasībām

1. Ja netiek ievēroti Regulas (EK) Nr. 1099/2009 3.–9., 14.–17., 19. un 22. panta noteikumi par dzīvnieku aizsardzību kaušanas vai nonāvēšanas laikā, oficiālais veterinārārsts pārliecinās, ka pārtikas apritē iesaistīts uzņēmējs nekavējoties veic nepieciešamos koriģējošos pasākumus un novērš atkārtotu neatbilstību.

2. Attiecībā uz izpildes panākšanas darbībām oficiālais veterinārārsts izmanto samērīgu un stingrības ziņā pieaugošu pieeju, atkarībā no problēmas dabas un smaguma sākot ar norādījumiem par ražošanas palēnināšanu un beidzot ar tās apturēšanu.

3. Attiecīgā gadījumā oficiālais veterinārārsts par labturības problēmām informē citas kompetentās iestādes.

4. Ja oficiālais veterinārārsts atklāj neatbilstību Regulas (EK) Nr. 1/2005 noteikumiem par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā, viņš/viņa veic vajadzīgos pasākumus saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.

5. Ja dzīvnieku labturības pārbaudes veic oficiālais palīgs un to laikā tiek atklāta neatbilstība dzīvnieku aizsardzības noteikumiem, viņš/viņa nekavējoties informē oficiālo veterinārārstu. Ja steidzamos gadījumos tas nepieciešams, 1.–4. punktā minētos nepieciešamos pasākumus līdz oficiālā veterinārārsta ierašanās brīdim veic oficiālais palīgs.

45. pants

Pasākumi gadījumos, kur ir neatbilstība prasībām attiecībā uz svaigu gaļu

Oficiālais veterinārārsts svaigu gaļu atzīst par lietošanai pārtikā nederīgu, ja tā:

- a) izņemot savvaļas medījumos dzīvniekus un klejojošus ziemeļbrīžus, kas minēti Delegētās regulas (ES) 2019/624 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā, iegūta no dzīvniekiem, kam nav saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktu veikta pirmskaušanas apskate;

- b) izņemot lielu savvaļas medijamo dzīvnieku vēdera dobuma orgānus, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IV sadaļas II nodaļas 4. punktu nav kopā ar ķermeni jāsūta uz medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumu, iegūta no dzīvniekiem, kuru subproduktiem nav saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta c) apakšpunktu veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze;
- c) iegūta no dzīvniekiem, kas miruši pirms nokaušanas, dzimuši nedzīvi, nav dzimuši vai nokauti pirms septiņu dienu vecuma;
- d) ir gaļas atgriezumi no dūrienu vietām;
- e) iegūta no dzīvniekiem, kurus skārušas Direktīvas 2002/99/EK I pielikuma sarakstā norādītas dzīvnieku slimības, attiecībā uz kurām Savienības tiesību aktos ir noteikti dzīvnieku veselības noteikumi, ja vien tā nav iegūta atbilstoši minētajā direktīvā paredzētajām īpašajām prasībām; šo izņēmumu nepiemēro, ja šās regulas 33. un 34. pantā paredzētajās prasībās attiecībā uz tuberkulozes un brucelozes oficiālajām kontrolēm paredzēts citādi;
- f) iegūta no dzīvniekiem, kurus skārusi vispārēja sasilšana, piemēram, vispārēja septicēmija, piēmija, toksēmija vai virēmija;
- g) neatbilst Regulas (EK) Nr. 2073/2005 I pielikuma I nodaļā noteiktajiem pārtikas nekaitīguma kritērijiem, kas paredzēti, lai noskaidrotu, vai pārtiku var laist tirgū;
- h) uzrāda parazītu invāzijas pazīmes, ja vien 30. pantā paredzētajās prasībās attiecībā uz cisticerkozes oficiālajām kontrolēm nav paredzēts citādi;
- i) satur ķīmisku vielu atliekas vai kontaminantus, kuru daudzums pārsniedz Regulā (ES) Nr. 37/2010, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1881/2006 vai (EK) Nr. 124/2009 noteiktos līmeņus, vai tādu vielu atliekas, kas uz Regulas (ES) Nr. 37/2010 vai Direktīvas 96/22/EK pamata ir aizliegtas vai nav atļautas;
- j) sastāv no tādu dzīvnieku aknām un nierēm, kas vecāki par diviem gadiem un nāk no reģioniem, kuros, īstenojot saskaņā ar Direktīvas 96/23/EK 5. pantu apstiprinātus plānus, atklāta vispārēja smago metālu klātbūtne vidē;
- k) nelikumīgi apstrādāta ar attīrošām vielām;
- l) nelikumīgi apstrādāta ar jonizējošo starojumu, arī UV starojumu;
- m) satur svešķermeņus, izņemot materiālu, kas savvaļas medijamo dzīvnieku gadījumā izmantots dzīvnieka medišanai;
- n) pārsniedz maksimālo Savienības tiesību aktos atļauto radioaktivitātes līmeni vai, ja šādu Savienības tiesību aktu nav, valsts noteikumos atļauto līmeni;
- o) ir ar patoloģisku vai organoleptisku pārmaiņu pazīmēm, jo īpaši tādām kā izteikts dzimumaromāts vai nepietiekama atasiņošana (izņemot savvaļas medijamiem dzīvniekiem);
- p) iegūta no novājējušiem dzīvniekiem;
- q) satur īpašu riska materiālu, ja vien saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 V pielikuma 4.3. punktu izņemšana nav atļauta citā uzņēmumā un ja vien svaigo gaļu joprojām kontrolē kompetentās iestādes;
- r) notraipīta, ar fekālu vai citādu kontamināciju;
- s) sastāv no asinīm, kas tā dzīvnieka veselības stāvokļa dēļ, no kura tās iegūtas, vai sakarā ar kaušanā radušos kontamināciju var radīt risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai;
- t) pēc visas būtiskās informācijas pārbaudes oficiālā veterinārārsta ieskatā var radīt risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai vai nav derīga lietošanai pārtikā jebkāda cita iemesla dēļ;
- u) saskaņā ar 29.–36. pantu rada īpašus apdraudējumus.

46. pants

Pasākumi gadījumos, kur ir neatbilstība labas higiēnas prakses prasībām

1. Kompetentās iestādes pārtikas aprītē iesaistītajam uzņēmējam var norādīt, ka nekavējoties jāveic koriģējošas darbības, arī jāsamazina kaušanas ātrums, ja klātesošā amatpersona to uzskata par vajadzīgu šādos gadījumos:
 - a) uz liemeņa vai tā dobumu ārējām virsmām ir atklāts piesārņojums, un pārtikas aprītē iesaistīts uzņēmējs neveic pienācīgas darbības šīs situācijas novēršanai;
 - b) ja kompetentās iestādes uzskata, ka netiek ievērota labas higiēnas prakse.
2. Šādos gadījumos kompetentās iestādes palielina pārbaudu intensitāti, līdz ir pārliecinājušās, ka pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs ir atguvis kontroli pār procesu.

IV NODAĻA

Ierobežojumi

47. pants

Ierobežojumi attiecībā uz noteiktu svaigu gaļu

Oficiālais veterinārārsts var noteikt prasības attiecībā uz to, kā izmanto gaļu, kas iegūta no dzīvniekiem:

- a) kas nokauti ārkārtas kaušanā ārpus kautuves;
- b) kas ir no saimēm, kurās gaļa pirms laišanas tirgū tiek apstrādāta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2160/2003 II pielikuma E daļu.

V NODAĻA

Pēc pirmskaušanas apskates un pēckaušanas veterinārās ekspertīzes lietošanai pārtikā derīgas gaļas veselības marķējums

48. pants

Tehniskās prasības attiecībā uz veselības marķējumu un tā uzlikšanas praktiskā kārtība

1. Veselības marķējumu un izmantotās zīmes uzrauga oficiālais veterinārārsts.
2. Oficiālais veterinārārsts jo īpaši nodrošina, ka:
 - a) veselības marķējumu uzliek tikai tādiem mājas nagaiņiem un saimniecībā audzētiem medījamiem zīdītājiem, izņemot zaķveidīgos, kam saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktu veikta pirmskaušanas apskate un pēckaušanas veterinārā ekspertīze, kā arī tādiem lielajiem savvaļas medījamiem dzīvniekiem, kam saskaņā ar minētajiem panta punktiem veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze, turklāt tad, ja gaļu nav pamata atzīt par nederīgu lietošanai pārtikā. Tomēr marķējumu var likt, pirms pieejami *Trichinella* un/vai TSE testēšanas rezultāti, ja vien kompetentās iestādes kautuvē vai medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā ieviesušas sistēmu, kas nodrošina, ka visas dzīvnieka daļas var izsekot, un ja neviena no pārbaudīto un attiecīgi marķēto dzīvnieku daļām no kautuves vai medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmuma netiek izvesta, pirms nav saņemts negatīvs rezultāts, izņemot gadījumus, kas paredzēti Regulas (ES) 2015/1375 2. panta 3. punktā;
 - b) veselības marķējumu, ko uzspiež ar tinti vai iedezina, uz liemeņa ārējās virsmas liek tādā veidā, ka, kautuvē liemeņus sadalot pusliemeņos vai ceturtdaļliemeņos vai pusliemeņus sadalot trijās daļās, veselības marķējums ir uz katra gabala.
3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka praktiskā kārtība attiecībā uz veselības marķējumu tiek piemērota atbilstoši II pielikumam.
4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka attiecībā uz nedrītu savvaļas medijamo dzīvnieku gaļu tai veselības marķējumu uzliek tikai pēc tam, kad medijamo dzīvnieku gaļas apstrādes uzņēmumā veikta drīšana un pēc tam, kad ir veikta pēckaušanas veterinārā ekspertīze un gaļa atzīta par derīgu lietošanai pārtikā.

IV SADAĻA

KONKRĒTĀS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ SVAIGPIENA, JAUNPIENA, PIENA PRODUKTU UN UZ JAUNPIENA BĀZĒTU PRODUKTU OFICIĀLAJĀM KONTROLĒM UN VIENOTS ŠO KONTROĻU MINIMĀLAIS BIEŽUMS, KĀDI ATBILST NEPIECIEŠAMĪBAI REAĢĒT UZ ATZĪTIEM VIENVEIDĪGIEM APDRAUDĒJUMIEM UN RISKU

49. pants

Piena un jaunpiena ražošanas saimniecību kontrole

1. Oficiālais veterinārārsts pārliecinās, ka tiek ievērotas svaigpiena un jaunpiena ražošanai izvirzītās veselības prasības, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IX sadaļas I nodaļas I daļā. Oficiālais veterinārārsts jo īpaši pārbauda:
 - a) dzīvnieku veselības statusu;
 - b) vai netiek lietotas aizliegtas vai neatļautas farmakoloģiski aktīvas vielas;
 - c) vai atļauto farmakoloģiski aktīvo vielu, pesticīdu vai kontaminantu atlieku iespējamā klātbūtnē nepārsniedz Regulā (ES) Nr. 37/2010, (EK) Nr. 396/2005 vai (EK) Nr. 1881/2006 noteiktos līmeņus.
2. 1. punktā minētās oficiālās kontroles var veikt kopā ar veterinārajām kontrolpārbaudēm, kuru veikšana izriet no Savienības normām attiecībā uz dzīvnieku un cilvēka veselību un dzīvnieku labturību.
3. Ja ir pamats aizdomām, ka 1. punktā minētās veselības prasības netiek pildītas, oficiālais veterinārārsts pārbauda dzīvnieku vispārējo veselības stāvokli.
4. Kompetentās iestādes veic oficiālās kontroles piena un jaunpiena ražošanas saimniecībās, lai pārliecinātos, ka tiek pildītas Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IX sadaļas I nodaļas II daļā noteiktās higiēnas prasības. Šāda kontrole var nozīmēt inspicēšanu un profesionālu organizāciju veikto kontroļu pārraudzību. Ja pierādīts, ka higiēna nav pietiekama, kompetentās iestādes pārbauda, vai tiek sperti attiecīgi soļi stāvokļa uzlabošanai.

50. pants

Piena un jaunpiena kontrole

1. Kas attiecas uz svaigpienu un jaunpienu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IX sadaļas I nodaļas III daļu veiktās kontrolpārbaudes pārtrauc kompetentās iestādes. Testēšanas gadījumā kompetentās iestādes izmanto šīs regulas III pielikumā aprakstītās analītiskās metodes, lai pārbaudītu atbilstību līmeņiem, kas attiecībā uz svaigpienu un jaunpienu noteikti Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IX sadaļas I nodaļas III daļā.
2. Ja pēc pirmā paziņojuma kompetentajām iestādēm par neatbilstību mikroorganismu koloniju skaita un/vai somatisko šūnu skaita kritērijiem, kas izvirzīti attiecībā uz svaigpienu un jaunpienu, pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs no ražošanas saimniecības trīs mēnešu laikā stāvokli nav labojis, kompetentās iestādes pārbauda, vai:
 - a) svaigpiena un jaunpiena piegāde no ražošanas saimniecības ir apturēta;
 - b) svaigpienam un jaunpienam saskaņā ar īpašu kompetento iestāžu atļauju vai vispārīgiem norādījumiem piemēro prasības par tādu svaigpiena un jaunpiena apstrādi un lietošanu, kādas vajadzīgas cilvēka veselības aizsardzībai.Šāda apturēšana vai šādas kompetento iestāžu prasības paliek spēkā, līdz pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs pierādījis, ka svaigpiens un jaunpiens atkal atbilst kritērijiem.
3. Lai pārliecinātos, vai piena produktu pasterizācijas process tiek izmantots pareizi, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma IX sadaļas II nodaļas II daļā, kompetentās iestādes izmanto šīs regulas III pielikumā aprakstītās analītiskās metodes.

V SADAĻA

KONKRĒTAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ TĀDU DZĪVU GLIEMENU OFICIĀLAJĀM KONTROLĒM, KAS IEGŪTAS NO KLASIFICĒTĀM RAŽOŠANAS UN IZKLĀŠANAS TERITORIJĀM

51. pants

Izslēgšana

Šī sadaļa attiecas uz dzīvām gliemenēm. Tā attiecas arī uz dzīvjiem adatādaiņiem, dzīvjiem tunkātiem un dzīvjiem jūras vēderkājiem. Šī sadaļa neattiecas uz dzīvjiem jūras vēderkājiem un *Holothuroidea* dzimtas dzīvniekiem, kas nav filtrētāji.

52. pants

Dzīvu gliemeņu ražošanas un izklāšanas teritoriju klasifikācija

1. Kompetentās iestādes fiksē to ražošanas un izklāšanas teritoriju vietu un robežas, ko tās saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 18. panta 6. punktu klasificē. Attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes to var darīt, sadarbojoties ar pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju.
2. Ražošanas un izklāšanas teritorijas, no kurām kompetentās iestādes atļauj iegūt dzīvas gliemenes, šīs iestādes klasificē par A klases, B klases un C klases teritorijām atkarībā no fekālās kontaminācijas līmeņa. Attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes to var darīt, sadarbojoties ar pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju.
3. Lai klasificētu ražošanas un izklāšanas teritorijas, tādiem paraugošanas datiem no katras ražošanas un izklāšanas teritorijas, pēc kuriem nosaka atbilstību 53., 54. un 55. pantā minētajiem standartiem, kompetentās iestādes nosaka pārskatīšanas periodu.

I NODAĻA

Konkrētas prasības attiecībā uz dzīvu gliemeņu ražošanas un izklāšanas teritoriju klasifikāciju

53. pants

Prasības attiecībā uz A klases teritorijām

1. Par piederīgām A klasei kompetentās iestādes drīkst klasificēt teritorijas, no kurām dzīvas gliemenes drīkst iegūt tiešai lietošanai pārtikā.
2. Dzīvas gliemenes, kas tirgū laistas no šādām teritorijām, atbilst veselības standartiem, kuri attiecībā uz dzīvām gliemenēm aprakstīti Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas V nodaļā.
3. Kas attiecas uz paraugiem ar dzīvām gliemenēm no A klases teritorijām, 80 % no pārskatīšanas periodā ievāktajiem paraugiem nedrīkst būt vairāk par 230 *E. coli* uz 100 g gaļas un iekšējā šķidruma.
4. Atlikušajos 20 % paraugu nedrīkst būt vairāk par 700 *E. coli* uz 100 g gaļas un iekšējā šķidruma.
5. Vērtējot A klases teritorijas saglabāšanai paredzētā fiksētā pārskatīšanas perioda rezultātus, kompetentās iestādes, pamatojoties uz riska novērtējumu, kas izdarīts pēc izmeklēšanas, drīkst izlemt, ka anomālu rezultātu, kurš pārsniedz līmeni 700 *E. coli* uz 100 g gaļas un iekšējā šķidruma, neņem vērā.

54. pants

Prasības attiecībā uz B klases teritorijām

1. Par piederīgām B klasei kompetentās iestādes drīkst klasificēt teritorijas, no kurām dzīvas gliemenes ievākt un laist tirgū lietošanai pārtikā drīkst tikai pēc apstrādes attīrīšanas centrā vai tādas izklāšanas, lai būtu izpildīti 53. pantā minētie veselības standarti.
2. Kas attiecas uz paraugiem ar dzīvām gliemenēm no B klases teritorijām, 90 % no paraugiem nedrīkst būt vairāk par 4 600 *E. coli* uz 100 g gaļas un iekšējā šķidruma.

3. Atlikušajos 10 % paraugu nedrīkst būt vairāk par 46 000 *E. coli* uz 100 g gaļas un iekšējā šķidruma.

55. pants

Prasības attiecībā uz C klases teritorijām

1. Par piederīgām C klasei kompetentās iestādes drīkst klasificēt teritorijas, no kurām dzīvas gliemenes ievākt un laist tirgū lietošanai pārtikā drīkst tikai pēc tādas ilgstošas izklāšanas, lai būtu izpildīti 53. pantā minētie veselības standarti.
2. Dzīvās gliemenēs no C klases teritorijām nedrīkst būt vairāk par 46 000 *E. coli* uz 100 g gaļas un iekšējā šķidruma.

56. pants

Prasības attiecībā uz sanitārajiem apsekojumiem

1. Pirms kādu ražošanas vai izklāšanas teritoriju klasificē, kompetentās iestādes izdara sanitāro apsekojumu, kurā:
 - a) uzskaita tos cilvēka vai dzīvnieku izcelsmes piesārņojuma avotus, kas ražošanas teritoriju varētu kontaminēt;
 - b) pārbauda, kāds organisko piesārņotāju daudzums dažādos gada periodos tiek atbrīvots atkarībā no iedzīvotāju skaita un dzīvnieku populāciju lieluma sezonālajām variācijām sateces baseinā, kā arī nokrišņu daudzuma, notekūdeņu attīrīšanas u. tml.;
 - c) nosaka piesārņojošo vielu cirkulācijas raksturlielumus atkarībā no straumju rakstura, batimetrijas un plūdmaiņu cikla ražošanas teritorijā.
2. Kompetentās iestādes atbilstoši 1. punkta prasībām sanitāri apseko visas klasificētās ražošanas un izklāšanas teritorijas, ja vien tas nav izdarīts jau iepriekš.
3. Ievērojot kompetento iestāžu iedibinātos nosacījumus, šādā apsekošanā kompetentajām iestādēm var palīdzēt citas oficiālās iestādes vai pārtikas aprītē iesaistīti uzņēmēji.

57. pants

Monitoringa programma

Kompetentās iestādes iedibina dzīvu gliemeņu ražošanas teritoriju monitoringa programmu, kura balstās uz 56. pantā minētā sanitārā apsekojuma izskatīšanu. Programmas paraugu skaits, paraugošanas vietu ģeogrāfiskais izvietojums un paraugošanas biežums nodrošina, ka attiecīgās teritorijas analīzes rezultāti ir reprezentatīvi.

58. pants

Kompetentās iestādes nosaka procedūru, kas nodrošinātu, ka 56. pantā minētais sanitārais apsekojums un 57. pantā minētā monitoringa programma attiecībā uz attiecīgo teritoriju ir reprezentatīvi.

II NODAĻA

Klasificētu dzīvu gliemeņu ražošanas un izklāšanas teritoriju monitoringa nosacījumi

59. pants

Klasificēto ražošanas un izklāšanas teritoriju monitorings

Ražošanas un izklāšanas teritorijas, kas klasificētas atbilstoši Regulas (ES) 2017/625 18. panta 6. punktam, kompetentās iestādes periodiski monitorē, lai kontrolētu:

- a) vai attiecībā uz dzīvo gliemeņu izcelsmi, izcelšanos un galamērķi nenotiek ļaunprātīga profesionālā darbība;

- b) dzīvo gliemeņu mikrobioloģisko kvalitāti kopsakarā ar klasificētajām ražošanas un izklāšanas teritorijām;
- c) toksīnus producējoša planktona klātbūtni ražošanas un izklāšanas ūdeņos un jūras biotoksīnu klātbūtni dzīvās gliemenēs;
- d) ķīmisko kontaminantu klātbūtni dzīvās gliemenēs.

60. pants

Atzītas metodes jūras biotoksīnu atklāšanai dzīvās gliemenēs

1. Lai pārbaudītu atbilstību ierobežojumiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas V nodaļas 2. punktā, un lai attiecīgā gadījumā pārbaudītu, vai atbilstību nodrošina pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji, kompetentās iestādes izmanto V pielikumā noteiktās analītiskās metodes. Attiecīgā gadījumā šīs metodes izmanto pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji.
2. Saskaņā ar Direktīvas 2010/63/ES 4. pantu šīs direktīvas 3. panta 1. punktā minētās procedūras vietā pēc iespējas izmanto zinātniski pieņemamu metodi vai testēšanas stratēģija, kas neparedz dzīvu dzīvnieku izmantošanu.
3. Ja izmanto bioloģiskas metodes, saskaņā ar Direktīvas 2010/63/ES 4. pantu ņem vērā aizstāšanas, pilnveides un samazināšanas elementus.

61. pants

Paraugošanas plāni

1. 59. panta b), c) un d) punktos paredzēto kontrolpārbaudu vajadzībām kompetentās iestādes sagatavo paraugošanas plānus, paredzot, ka šādas kontrolpārbaudes notiek regulāri vai, ja ievākšanas periodi ir neregulāri, katrā gadījumā atsevišķi. Paraugošanas vietu ģeogrāfiskajam izvietojumam un paraugošanas biežumam jānodrošina, ka attiecīgās klasificētās ražošanas vai izklāšanas teritorijas analīžu rezultāti ir reprezentatīvi.
2. Paraugošanas plānos dzīvu gliemeņu mikrobioloģiskās kvalitātes kontrolēm jo īpaši ņem vērā:
 - a) fekālās kontaminācijas iespējamo mainību;
 - b) 56. panta 1. punktā minētos parametrus.
3. Paraugošanas plānos toksīnus izdalošā planktona klātbūtnes kontrolei klasificēto ražošanas un izklāšanas teritoriju ūdeņos un jūras biotoksīnu pārbaudei dzīvās gliemenēs jo īpaši ņem vērā iespējami mainīgo jūras biotoksīnus saturošā planktona klātbūtni. Paraugošanai jāaptver:
 - a) periodiska paraugošana, kuras nolūks ir atklāt pārmaiņas toksīnus saturošā planktona sastāvā un šo pārmaiņu ģeogrāfisko sadalījumu. Ja rezultāti liecina, ka dzīvu gliemeņu gaļā uzkrājas toksīni, paraugošanu veic intensīvi;
 - b) periodiski toksiskuma testi, kuros izmanto tādas dzīvas gliemenes no skartās teritorijas, kas pret kontamināciju ir visuzņēmīgākās.
4. Paraugošanas biežums toksīnu analīzei dzīvās gliemenēs ievākšanas periodos ir reizi nedēļā, izņemot šādus gadījumus:
 - a) paraugošanas biežumu konkrētās klasificētās izklāšanas vai ražošanas teritorijās vai noteikta veida dzīvām gliemenēm var samazināt, ja toksīnu vai fitoplanktona sastopamības riska novērtējums liecina par ļoti zemu toksisku epizožu risku;
 - b) ja šāds novērtējums liecina, ka ar paraugošanu reizi nedēļā var nepietikt, paraugošanas biežumu palielina.
5. 4. punktā minēto riska novērtējumu periodiski pārskata, lai novērtētu risku, ka dzīvās gliemenēs no šīm teritorijām sastopami toksīni.

6. Ja informācija par toksīnu uzkrāšanās intensitāti ir pieejama par vienā klasificētajā ražošanas vai izklāšanas teritorijā mītošu sugu grupu, sugas, kam intensitāte ir visaugstākā var izmantot par indikatorsugām. Tādējādi, ja toksīnu līmenis indikatorsugām nepārsniedz noteiktās robežas, kļūs iespējams izmantot visas šīs grupas sugas. Ja toksīnu līmenis indikatorsugām pārsniedz noteiktās robežas, citu sugu ievākšanu drīkst atļaut tikai tad, ja turpmākas citu sugu analīzes rezultātā tiek noteikts, ka toksīnu līmenis nepārsniedz noteiktās robežas.

7. Kas attiecas uz planktona monitoringu, paraugiem klasificētajā ražošanas un izklāšanas teritorijā attiecībā uz ūdens kolonnu jābūt reprezentatīviem un jāinformē par indīgu sugu klātbūtni un populācijas tendencēm. Ja tiek konstatētas jebkādas indīgu populāciju pārmaiņas, kuru dēļ var uzkrāties toksīni, dzīvu gliemeņu paraugošanu veic biežāk vai piesardzības nolūkos šīs teritorijas līdz toksīnu analīžu rezultātu saņemšanai slēdz.

8. Ķīmisko kontaminantu klātbūtnes kontrolpārbaudēm paredzētajiem paraugošanas plāniem jābūt tādiem, lai būtu iespējams atklāt ikvienu gadījumu, kur pārsniegti Regulā (EK) Nr. 1881/2006 noteiktie līmeņi.

III NODAĻA

Klasificētu ražošanas un izklāšanas teritoriju pārvaldība pēc monitoringa

62. pants

Pēcmonitoringa lēmumi

1. Ja 59. pantā paredzētā monitoringa rezultāti liecina, ka attiecībā uz dzīvām gliemenēm noteiktie veselības standarti nav izpildīti vai ka varētu būt citāda veida risks cilvēka veselībai, kompetentās iestādes attiecīgo klasificēto ražošanas teritoriju vai izklāšanas teritoriju slēdz, nepieļaujot dzīvu gliemeņu ievākšanu. Tomēr, ja ražošanas vai izklāšanas teritorijas atbilst attiecīgajiem 54. un 55. pantā noteiktajiem kritērijiem un nekādu citu risku cilvēka veselībai nerada, kompetentās iestādes šo teritoriju klasifikāciju var mainīt uz B vai C klasi.

2. Ja mikrobioloģiskā monitoringa rezultāti liecina, ka 53. pantā minētie dzīvo gliemeņu veselības standarti netiek izpildīti, kompetentās iestādes, pamatojoties uz riska novērtējumu, drīkst uz laiku un vienreizējā kārtā, bez teritorijas slēgšanas un tās klasifikācijas maiņas atļaut ievākšanu turpināt, ja vien tiek ievēroti šādi nosacījumi:

- a) attiecīgā klasificētā ražošanas teritorija un visi apstiprinātie uzņēmumi, kuri no tās saņem dzīvas gliemenes, atrodas vienu un to pašu kompetento iestāžu oficiālajā kontrolē;
- b) attiecīgajām dzīvajām gliemenēm piemēro attiecīgus ierobežojošus pasākumus, piemēram, attīrīšanu, izklāšanu vai pārstrādi.

3. Līdzī dotajā reģistrācijas dokumentā, kas minēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas I nodaļā, ir ietverta visa informācija, kura attiecas uz 2. punkta piemērošanu.

4. Nosacījumus, ar kādiem var piemērot 2. punktu, lai panāktu, ka attiecīgās ražošanas teritorijas gadījumā tiek uzturēta atbilstība ar 53. pantu iedibinātajiem kritērijiem, iedibina kompetentās iestādes.

63. pants

Ražošanas teritoriju atkalatvēršana

1. Slēgtu ražošanas vai izklāšanas teritoriju kompetentās iestādes atkal atvērt drīkst tikai tad, ja veselības standarti attiecībā uz dzīvām gliemenēm atkal atbilst Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas V nodaļas attiecīgajām prasībām un šīs gliemenes nerada citu risku cilvēka veselībai.

2. Ja kompetentās iestādes ražošanas vai izklāšanas teritoriju ir slēgušas sakarā ar planktona klātbūtni vai tādiem toksīnu līmeņiem dzīvās gliemenēs, kas pārsniedz Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas V nodaļas 2. punktā noteikto jūras biotoksīnu robežu, šādu teritoriju tās atkal atvērt drīkst tikai tad, ja ar vismaz 48 stundu starplaiku bijuši vismaz divi secīgi analīžu rezultāti, kuru vērtība ir zemāka par tiesību aktos noteikto robežu.

3. Lemjot par ražošanas vai izklāšanas teritorijas atkalatvēršanu, kompetentās iestādes var ņemt vērā informāciju par fitoplanktona tendencēm.

4. Ja ir ļoti ticami dati par toksiskuma dinamiku attiecīgajā teritorijā un ja vien ir pieejami neseni dati par toksiskuma samazināšanās tendenci, kompetentās iestādes teritoriju var izlemt atkal atvērt arī tad, ja rezultāti, kuru vērtība zemāka par Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas V nodaļas 2. punktā noteikto robežu, ir iegūti vienā paraugšanas reizē.

64. pants

Kontroles sistēma

1. Kompetentās iestādes izveido kontroles sistēmu, kas nodrošina, ka tirgū netiek laisti cilvēka veselībai kaitīgi dzīvnieku izcelsmes produkti. Šajā kontroles sistēmā ietilpst laboratoriski testi, ar kuriem pārliecinās, ka pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos nodrošina atbilstību prasībām attiecībā uz galaproduktu, arī attiecībā uz dzīvām gliemenēm un jebkādiem no tām iegūtiem produktiem.

2. Šajā kontroles sistēmā attiecīgā gadījumā jāpārliecinās, ka jūras biotoksīnu un kontaminantu līmenis nepārsniedz drošuma robežas un ka gliemeņu mikrobioloģiskā kvalitāte neapdraud cilvēka veselību.

65. pants

Kompetento iestāžu lēmumi

1. Ja ražošanas teritorija jāslēdz, jāmaina tās klasifikācija vai tā jāatver no jauna vai ja dzīvām gliemenēm jāpiemēro 62. panta 2. punktā minētie pasākumi, kompetentās iestādes rīkojas nekavējoties.

2. Lemjot par ražošanas teritoriju klasifikāciju, klasifikācijas maiņu, atvēršanu vai slēgšanu saskaņā ar 52., 62. un 63. pantu, kompetentās iestādes pārtikas aprītē iesaistītu uzņēmēju vai to pārstāvības organizāciju veiktas kontrolpārbaudes ņemt vērā var tikai tad, ja analīžu veicēja laboratorija ir kompetento iestāžu nozīmēta un ja paraugšanu un analīzi veikta saskaņā ar protokolu, par ko kompetentās iestādes un attiecīgais pārtikas aprītē iesaistītais uzņēmējs vai organizācija kopīgi vienojušies.

IV NODAĻA

Citas prasības

66. pants

Informācijas dokumentēšana un apmaiņa

Kompetentās iestādes:

- iedibina un uztur klasificēto ražošanas un izklāšanas teritoriju sarakstu, kurā ir informācija par šo teritoriju atrašanās vietu un robežām, kā arī tās teritorijas klasi, no kuras saskaņā ar 52. panta prasībām var iegūt dzīvas gliemenes. Šo sarakstu paziņo ieinteresētajām personām, uz kurām attiecas šī regula, piemēram, ražotājiem un vācējiem, kā arī attīrīšanas centru un nosūtīšanas centru operatoriem;
- ieinteresētās personas, piemēram, ražotājus, vācējus un attīrīšanas centru un nosūtīšanas centru operatorus nekavējoties informē par visām ražošanas teritorijas atrašanās vietas, robežu vai klases pārmaiņām, kā arī par šādas teritorijas pagaidu vai galīgu slēgšanu vai par 60. panta 2. punktā minēto pasākumu piemērošanu.

VI SADAĻA

KONKRĒTAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ZIVSAIMNIECĪBAS PRODUKTU OFICIĀLAJĀM KONTROLĒM UN VIENOTS ŠO KONTROĻU MINIMĀLAIS BIEŽUMS

67. pants

Ražošanas un tirgū laišanas oficiālās kontroles

Zivsaimniecības produktu ražošanas un tirgū laišanas oficiālajās kontrolēs ietilpst pārliecināšanās par atbilstību Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VIII sadaļas prasībām, jo īpaši:

- izkraušanas un pirmās pārdošanas higiēnas apstākļu regulāras kontrolpārbaudes;

- b) kuģu un uz sauszemes atrodošos uzņēmumu, arī zivju izsoļu un vairumtirdzniecības tirgu, regulāra inspicēšana, jo īpaši, lai pārbaudītu:
 - i) vai joprojām tiek izpildīti apstiprināšanas noteikumi;
 - ii) vai rīkošanās ar zivsaimniecības produktiem notiek pareizi;
 - iii) atbilstību higiēnas un temperatūras prasībām;
 - iv) uzņēmumu, arī kuģu un to infrastruktūras un aprīkojuma tīrību, kā arī darbinieku higiēnu;
- c) glabāšanas un pārvadāšanas apstākļu kontrolpārbaudes.

68. pants

Oficiālo kontroļu vieta

1. Kompetentās iestādes oficiālās kontroles kuģiem veic tad, kad tie ierodas dalībvalsts ostā. Šīs kontroles attiecas uz visiem kuģiem, no kuriem ES ostās izkrauj zvejniecības produktus, neatkarīgi no to kuģošanas karaļa.
2. Karaļa valsts kompetentās iestādes oficiālās kontroles ar šīs valsts karaļa kuģojošiem kuģiem var veikt jūrā, citas dalībvalsts ostā vai trešās valsts ostā.

69. pants

Zivju apstrādes kuģu, saldētājkuģu vai refrižeratorkuģu apstiprināšana

1. Ar dalībvalsts karaļa kuģojošu zivju apstrādes kuģi, saldētājkuģi vai refrižeratorkuģi inspicējot kuģa apstiprināšanas vajadzībām, karaļa dalībvalsts kompetentās iestādes veic oficiālās kontroles saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 148. pantu, jo īpaši ņemot vērā 148. panta 4. punktā minētos termiņus. Ja nepieciešams, kompetentās iestādes kuģi drīkst inspicēt, kamēr tas ir jūrā vai citas dalībvalsts vai trešās valsts ostā.
2. Ja karaļa dalībvalsts kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) 2017/625 148. pantu kuģim piešķirušas apstiprinājumu ar nosacījumiem, citas dalībvalsts vai trešās valsts kompetentajām iestādēm, – ja vien minētā trešā valsts ir to trešo valstu sarakstā, no kurām uz Regulas (ES) 2017/625 127. panta pamata atļauts importēt zvejniecības produktus, – karaļa dalībvalsts kompetentās iestādes var atļaut veikt pēckontroli, lai piešķirtu pilnu apstiprinājumu, apstiprinājumu ar nosacījumiem pagarinātu vai to pārskatītu. Ja nepieciešams, šīs kompetentās iestādes kuģi drīkst inspicēt, kamēr tas ir jūrā vai citas dalībvalsts vai trešās valsts ostā.
3. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes citas dalībvalsts vai trešās valsts kompetentajām iestādēm kontroles saskaņā ar šo pantu atļauj izdarīt to uzdevumā, abas kompetentās iestādes vienojas par nosacījumiem, kas šādu kontroli reglamentē. Šiem nosacījumiem jo īpaši jānodrošina, lai ziņojumus par kontroles rezultātiem un par jebkādu iespējamu neatbilstību karaļa dalībvalsts kompetentās iestādes saņemtu bez kavēšanās, tādējādi gūstot spēju veikt nepieciešamos pasākumus.

70. pants

Zivsaimniecības produktu oficiālās kontroles

Zivsaimniecības produktu oficiālajās kontrolēs ietilpst vismaz VI pielikumā noteiktā praktiskā kārtībā uz:

- a) organoleptiskām pārbaudēm;
- b) svaiguma indikatoriem;
- c) histamīnu;
- d) atliekām un kontaminantiem;
- e) mikrobioloģiskām kontrolpārbaudēm;
- f) parazītiem;
- g) indīgiem zivsaimniecības produktiem.

71. pants

Pēckontroļu lēmumi

Kompetentās iestādes zivsaimniecības produktus par lietošanai pārtikā nederīgiem atzīst tad, ja:

- a) saskaņā ar 70. pantu veiktas oficiālas kontroles atklāj, ka tie neatbilst Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļā un/vai Regulā (EK) Nr. 2073/2005 iedibinātajām prasībām attiecībā uz organoleptiskiem, ķīmiskiem, fizikāliem vai mikrobioloģiskiem parametriem vai attiecībā uz parazītiem;
- b) ķīmisko vielu atlieku vai kontaminantu saturs to ēdamajās daļās pārsniedz Regulā (ES) Nr. 37/2010, (EK) Nr. 396/2005 vai (EK) Nr. 1881/2006 paredzētās robežvērtības vai ja tie satur saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 37/2010 vai Direktīvu 96/22/EK aizliegtu vai neatļautu vielu atliekas vai neatbilst jebkādiem citiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem par farmakoloģiski aktīvām vielām;
- c) tie iegūti no:
 - i) indīgām zivīm;
 - ii) zivsaimniecības produktiem, kas neatbilst prasībām par jūras biotoksīniem;
 - iii) dzīvām gliemenēm, adatādaņņiem, tunikātiem vai jūras vēderkājiem, kas satur jūras biotoksīnus, kuru kopējais daudzums pārsniedz Regulā (EK) Nr. 853/2004 noteiktās robežas;
- d) kompetentās iestādes uzskata, ka tie var radīt risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai vai arī nav derīgi lietošanai pārtikā jebkāda cita iemesla dēļ.

72. pants

Prasības attiecībā uz tādu zvejniecības produktu oficiālajām kontrolēm, kurus nozvejojuši ar dalībvalsts karogu kuģojoši kuģi un kurus Savienībā ieved pēc pārvietošanas trešās valstīs ar uzglabāšanu vai bez tās

1. Lietošanai pārtikā paredzētiem zvejniecības produktiem, kurus nozvejojuši ar dalībvalsts karogu kuģojoši kuģi un kuri ar uzglabāšanu vai bez tās izkrauti sarakstā iekļautās trešās valstīs, kā noteikts Regulas (ES) 2017/625 126. panta 2. punkta a) apakšpunktā, pirms ieviešanas Savienībā ar citu transporta veidu dod līdzīgu minētās trešās valsts kompetento iestāžu izsniegtu veterināro sertifikātu, kas aizpildīts saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) 2019/628 III pielikuma II daļas B nodaļā paredzētā veterinārā sertifikāta paraugu.
2. Ja 1. punktā minētie zvejniecības produkti izkrauti un pārvesti uz glabāšanas vietu, kas atrodas 1. punktā minētajā trešā valstī, šai glabāšanas vietai jābūt norādītai sarakstā, kā paredzēts Deleģētās regulas (ES) 2019/625 5. pantā.
3. Ja 1. punktā minētie zvejniecības produkti iekrauti kuģī, kas kuģo ar trešās valsts karogu, šī trešā valsts ir norādīta sarakstā, kā paredzēts Deleģētās regulas (ES) 2019/625 3. pantā, un kuģis ir iekļauts sarakstā, kā paredzēts Deleģētās regulas (ES) 2019/625 5. pantā.
4. Šī prasība neattiecas uz konteinerkuģiem, ko izmanto konteineros iekrautu zvejniecības produktu pārvadāšanai.

VII SADAĻA

KONKRĒTAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ RĀPUĻU GAĻAS OFICIĀLO KONTROĻU VEIKŠANU UN VIENOTS ŠO OFICIĀLO KONTROĻU MINIMĀLAIS BIEŽUMS

73. pants

Rāpuļu pirmskaušanas apskate un pēckaušanas veterinārā ekspertīze

Rāpuļu pirmskaušanas apskatei piemēro 11. pantu.

Rāpuļu pēckaušanas veterinārajai ekspertīzei piemēro 12., 13. un 14. pantu. 13. panta a) apakšpunkta i) punkta vajadzībām rāpuļi uzskata par 0,5 nosacītām liellopu vienībām.

VIII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

74. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2074/2005

Regulu (EK) Nr. 2074/2005 groza šādi:

- 1) 5., 6.b un 6.c. pantu svītros;
- 2) I pielikumā svītros II sadaļu un papildinājumu;
- 3) II pielikumā svītros II sadaļu;
- 4) III un V pielikumu svītros;
- 5) VI.a pielikumu svītros;
- 6) Svītros VI.b pielikumu un tā papildinājumu.

75. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 14. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 15. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER

I PIELIKUMS

DOKUMENTA PARAUGS SAZIŅAI AR IZCELSMES SAIMNIECĪBU SASKAŅĀ AR 39. PANTA 5. PUNKTU

1. Identifikācijas informācija

1.1. Izcelsmes saimniecība (īpašnieks vai vadītājs)

Nosaukums/numurs

Pilna adrese

Tālruņa numurs

Elektroniskā adrese, ja tāda ir

1.2. identifikācijas numuri [lūdzam norādīt] vai
pievieno sarakstu

Kopējais dzīvnieku skaits (pa sugām)

Identifikācijas problēmas (ja tādas ir)

1.3. Ganāmpulka/saimes/sprosta identifikācijas numurs
(attiecīgā gadījumā)

1.4. Dzīvnieku suga

1.5. Veselības sertifikāta uzskaites numurs (attiecīgā
gadījumā)

2. Pirmskaušanas konstatējumi

2.1. Labturība

Skarto dzīvnieku skaits

Veids/klase/vecums

Novērojumi

2.2. Dzīvnieki piegādāti netīri

2.3. Klīniskas atrades attiecībā uz slimību

Skarto dzīvnieku skaits

Veids/klase/vecums

Novērojumi

Apskates datums

2.4. Laboratoriskie rezultāti ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Mikrobioloģiskie, ķīmiskie, seroloģiskie utt. (pievieno rezultātus).

3. Pēckaušanas konstatējumi

3.1. Makroskopiskā atrade

Skarto dzīvnieku skaits

Veids/klase/vecums

Dzīvnieka(-u) skartais orgāns vai ķermeņa daļa

Nokaušanas datums

3.2. Slimība (var izmantot kodus ⁽²⁾)

Skarto dzīvnieku skaits

Veids/klase/vecums

Dzīvnieka(-u) skartais orgāns vai vieta

Daļēji vai pilnīgi par nederīgu atzīts liemenis
(norādīt iemeslu)

Nokaušanas datums

3.3. Laboratoriskie rezultāti ⁽³⁾

3.4. Citi rezultāti

3.5. Konstatējumi attiecībā uz labturību

4. Papildu informācija

5. Kautuves kontaktinformācija (apstiprinājuma numurs)

Nosaukums

Pilna adrese

Tālruņa numurs

Elektroniskā adrese, ja tāda ir

6. Oficiālais veterinārārsts (vārds, uzvārds drukātiem burtiem)

Paraksts un zīmogs

7. Datums

8. Šai veidlapai pievienoto lapu skaits:

⁽²⁾ Kompetentās iestādes var ieviest šādus kodus: kods A attiecībā uz Pasaules Dzīvnieku veselības organizācijas (OIE) sarakstā iekļautām slimībām; kodi B100 un B200 attiecībā uz labturības problēmām un kodi C100–C290 attiecībā uz lēmumiem par gaļu. Kodu sistēmu vajadzības gadījumā var papildināt, ietverot turpmāku dalījumu (piemēram, C141 attiecībā uz vieglu vispārīgu slimību, C142 attiecībā uz smagāku slimību utt.). Ja tiek izmantoti kodi, tiem jābūt pārtikas aprītē iesaistītajiem uzņēmējiem viegli pieejamiem un šo kodu nozīme attiecīgi jāpaskaidro.

⁽³⁾ Mikrobioloģiskie, ķīmiskie, seroloģiskie utt. (pievieno rezultātus).

II PIELIKUMS

PRAKTISKĀ KĀRTĪBA ATTIECĪBĀ UZ VESELĪBAS MARĶĒJUMU SASKAŅĀ AR 48. PANTU

1. Veselības marķējumam jābūt ovālas formas un vismaz 6,5 cm platumam un 4,5 cm garumam, un tajā ar labi salasāmām rakstzīmēm jānorāda šāda informācija:
 - a) tās valsts nosaukums, kurā atrodas uzņēmums – šo nosaukumu var pilnībā norādīt ar lielajiem burtiem vai kā divu burtu kodu saskaņā ar attiecīgo ISO standartu. Attiecībā uz dalībvalstīm šie kodu ir BE, BG, CZ, DK, DE, EE, IE, GR, ES, FR, HR, IT, CY, LV, LT, LU, HU, MT, NL, AT, PL, PT, RO, SI, SK, FI, SE un UK;
 - b) kautuves apstiprinājuma numurs;
 - c) (ja marķējumu uzliek uzņēmumā Savienības teritorijā) saīsinājums ir CE, EC, EF, EG, EK, EO, EY, ES, EÜ, EB, EZ, KE vai WE. Šos saīsinājumus nedrīkst iekļaut tādas gaļas marķējumā, kuru Savienībā importē no kautuvēm, kas atrodas ārpus Savienības teritorijas.
 2. Burtiem jābūt vismaz 0,8 cm augstiem un cipariem vismaz 1 cm augstiem. Marķējuma un rakstzīmju izmērus var samazināt jēru, kazlēnu un sivēnu veselības marķējumā.
 3. Veselības marķējumā izmantotajai tintei jābūt atļautai saskaņā ar Savienības noteikumiem par krāsvielu izmantošanu pārtikas produktos.
 4. Veselības marķējumā var būt arī norāde uz oficiālo veterinārārstu, kurš veicis gaļas apskati attiecībā uz veselību.
-

III PIELIKUMS

SASKAŅĀ AR 50. PANTU VEICAMĀS SVAIGPIENA UN TERMISKI APSTRĀDĀTA GOVS PIENA
TESTĒŠANAS METODES

I NODAĻA

MIKROORGANISMU KOLONIJU SKAITA UN SOMATISKO ŠŪNU SKAITA NOTEIKŠANA

- A. Pārbaudot atbilstību kritērijiem, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma I nodaļas IX iedaļas III daļā, par references metodēm jāizmanto šādi standarti:
- 1) mikroorganismu koloniju skaita noteikšanai 30 °C temperatūrā EN ISO 4833-1;
 - 2) somatisko šūnu skaita noteikšanai EN ISO 13366-1.
- B. Alternatīvas analītiskas metodes izmantot pieļaujams:
- 1) mikroorganismu koloniju skaita noteikšanai 30 °C temperatūrā attiecībā uz tādām metodēm, kas saskaņā ar standartā EN ISO 16140-2 aprakstīto protokolu, ko īpašā gadījumā, proti, attiecībā uz mikroorganismu koloniju skaita noteikšanu svaigpienā, papildina standarts EN ISO 16297, ir validētas, izmantojot A daļas 1. punktā minēto references metodi.

Jo īpaši konversijas attiecība starp alternatīvo metodi un A daļas 1. punktā minēto references metodi tiek noteikta saskaņā ar standartu EN ISO 21187;
 - 2) somatisko šūnu skaita noteikšanai attiecībā uz tādām metodēm, kas saskaņā ar standartā ISO 8196-3 norādīto protokolu ir validētas, izmantojot A daļas 2. punktā minēto references metodi, un tiek izmantotas atbilstoši standartam EN ISO 13366-2 vai citiem starptautiski pieņemtiem protokoliem.

II NODAĻA

SĀRMAINĀS FOSFATĀZES AKTIVITĀTES NOTEIKŠANA GOVS PIENĀ

- A. Lai noteiktu sārmainās fosfatāzes aktivitāti pasterizētā govs pienā, par references metodi jāizmanto standarts EN ISO 11816-1.
- B. Sārmainās fosfatāzes aktivitāti pasterizētā govs pienā izsaka fermenta aktivitātes milivienībās uz litru (mV/l). Sārmainās fosfatāzes aktivitātes vienība ir tāds daudzums sārmainās fosfatāzes fermentu, kas minūtē katalizē 1 mikromola substrāta transformāciju.
- C. Sārmainās fosfatāzes testa rezultāts uzskatāms par negatīvu, ja govs pienā mērītā aktivitāte nepārsniedz 350 mV/l.
- D. Ir pieņemami izmantot alternatīvas analītiskās metodes, ja tās saskaņā ar starptautiski pieņemtiem protokoliem un labas laboratoriskās prakses noteikumiem validētas, izmantojot A daļā minētās references metodes.
-

IV PIELIKUMS

DZĪVĀS GLIEMENĒS SASTOPAMU *E. COLI* ANALIZĒŠANAS REFERENCES TESTĒŠANAS METODE, KAS PAREDZĒTA RAŽOŠANAS UN IZKLĀŠANAS TERITORIJU KLASIFICĒŠANAI SASKAŅĀ AR 52. PANTA 2. PUNKTU

References metode dzīvās gliemenēs sastopamu *E. coli* analīzei ir atklāšanas un visvarbūtīgākā skaitļa (MPN) paņēmieni, kas norādīts standartā ISO 16649-3. Var lietot citas metodes, kas validētas saskaņā ar standarta ISO 16140 kritērijiem, izmantojot šo references metodi.

V PIELIKUMS

ATZĪTAS METODES JŪRAS BIOTOKSĪNU NOTEIKŠANAI SASKAŅĀ AR 60. PANTU

I NODAĻA

PARALĪTISKĀS GLIEMEŅU INDES NOTEIKŠANAS METODE

- A. Paralītiskās gliemeņu indes (PGI) toksīnu saturu visā gliemenē vai atsevišķi jebkurā tās ēdamajā daļā nosaka, izmantojot AOAC oficiālo metodi OMA 2005.06, kura publicēta izdevumā *AOAC International Journal* 88(6), 1714-1732 (*Lawrence* metode), peles biotestu vai jebkādu citu starptautiski atzītu validētu metodi.
- B. Ja rezultāti tiek apstrīdēti, par references metodi izmanto A daļā minēto AOAC oficiālo metodi OMA 2005.06.

II NODAĻA

AMNĒZISKĀS GLIEMEŅU INDES NOTEIKŠANAS METODES

- A. Amnēziskās gliemeņu indes (AGI) toksīnu saturu visā gliemenē vai atsevišķi jebkurā tās ēdamajā daļā nosaka, izmantojot augstas izšķirtspējas šķīdumhromatogrāfijas metodi un UV noteikšanu (*HPLC/UV*) vai jebkuru citu starptautiski atzītu validētu metodi.
- B. Tomēr skrīninga vajadzībām var izmantot arī AOAC oficiālo metodi 2006.02, kas publicēta izdevumā *AOAC International Journal* 90, 1011-1027, (AGI imūnfermatīvās analīzes (*ELISA*) metode) vai jebkuru citu starptautiski atzītu validētu metodi.
- C. Ja rezultāti tiek apstrīdēti, references metode ir *HPLC/UV* metode.

III NODAĻA

LIPOFĪLĀ TOKSĪNA NOTEIKŠANAS METODES

- A. Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļas V nodaļas 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā minēto jūras toksīnu atklāšanā references metode ir ES references laboratorijas šķīdumhromatogrāfijas–masspektrometrijas/masspektrometrijas (*EURL LC-MS/MS*) metode. Ar šo metodi nosaka vismaz šādus savienojumus:
- a) okadīnskābes grupas toksīnus: OA, DTX1 un DTX2, arī to esterus (DTX3);
 - b) pektenotoksīnu grupas toksīnus: PTX1 un PTX2;
 - c) jesotoksīnu grupas toksīnus: YTX, 45 OH YTX, homo YTX un 45 OH homo YTX;
 - d) azaspiracīdu grupas toksīnus: AZA 1, AZA 2 un AZA 3.

Ja parādās jauni minēto toksīnu analogi, kam toksiskuma ekvivalences koeficients (TEK) nav noteikts, tos iekļauj analīzē.

Aprēķina kopējo toksiskuma ekvivalenci, izmantojot TEK, kā žurnālā ((2008) 589, 1.–62. lpp.) ieteikusi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (*EFSA*) vai kā minēts atjauninātos *EFSA* ieteikumos.

- B. Par *EURL LC-MS/MS* metodes alternatīvu vai kopā ar to var izmantot tādas A daļā neminētas metodes kā *LC-MS* metodi, *HPLC* ar attiecīgu detektēšanas līmeni, imunoloģiskos un funkcionālos testus, piemēram, fosfatāzes inhibēšanās testu, ja vien:
- a) ar tām katru atsevišķi vai ar to kombināciju iespējams atklāt vismaz A daļā norādītos analogus; ja nepieciešams, definē piemērotākus kritērijus;

- b) tās atbilst veikspējas kritērijiem, kas prasīti *EURL LC-MS/MS* metodē. Šādām metodēm jābūt starplaboratoriski validētām un sekmīgi testētām atzītā kvalifikācijas testa shēmā. Eiropas References laboratorija biotoksīnu jautājumos atbalsta uz šā paņēmiena starplaboratorisku validēšanu vērstas aktivitātes; pēc validācijas būtu iespējama oficiāla standartizācija;
- c) to īstenošana nodrošina līdzvērtīgu sabiedrības veselības aizsardzības līmeni.

IV NODAĻA

JAUNU VAI IEPRIEKŠ NEBIJUŠU JŪRAS TOKSĪNU NOTEIKŠANA

Ražošanas un pārvietošanas teritoriju periodiskā monitoringa laikā var izmantot ķīmiskas metodes, alternatīvas metodes vai peles biotestu, ar kuru palīdzību uz dalībvalstu izstrādātu kontroļu programmu pamata nosaka jaunus vai jaunradušos jūras toksīnus.

VI PIELIKUMS

PRAKTISKĀ KĀRTĪBA ATTIECĪBĀ UZ ZIVSAIMNIECĪBAS PRODUKTU OFICIĀLAJĀM KONTROLĒM
SASKAŅĀ AR 70. PANTU

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

A. Organoleptiskās pārbaudes

Visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos pēc nejaušas izlases principa veic organoleptiskas pārbaudes. Viens no šo kontroļu mērķiem ir pārliecināties par atbilstību svaiguma kritērijam, kas iedibināts saskaņā ar šo regulu. Jo īpaši tas nozīmē, ka visos ražošanas, pārstrādes un izplatīšanas posmos tiek pārbaudīts, vai zivsaimniecības produkti atbilst vismaz ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2406/96 ⁽¹⁾ iedibinātajiem svaiguma pamatkritērijiem.

B. Svaiguma indikatori

Ja organoleptisko pārbaūžu rezultātā rodas jebkādas šaubas par zivsaimniecības produktu svaigumu, var ņemt paraugus un tos laboratoriski testēt, lai saskaņā ar II nodaļā aprakstīto tehnisko kārtību noteiktu kopējā gaistošā bāziskā slāpekļa (TVB-N) un trimetilamīna slāpekļa (TMA-N) saturu.

Kompetentā iestāde izmanto šajā regulā noteiktos kritērijus.

Ja organoleptiskās pārbaudes rezultātā rodas aizdomas par citiem apstākļiem, kas var nelabvēlīgi ietekmēt cilvēku veselību, pārbaudes veikšanai jāņem attiecīgi paraugi.

C. Histamīns

Pēc nejaušas izlases principa jātestē histamīns, lai pārliecinātos par atbilstību pieļaujamām robežvērtībām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 2073/2005.

D. Atliekas un kontaminanti

Saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK un Lēmumu 97/747/EK, jānosaka kārtība monitoringam, kurā kontrolē atbilstību ES tiesību aktiem par:

- farmakoloģisko aktīvo vielu atlieku maksimālo daudzumu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 37/2010 un (ES) 2018/470,
- aizliegtām un neatļautām vielām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 37/2010, Direktīvu 96/22/EK un Lēmumu 2005/34/EK,
- kontaminantiem saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1881/2006, ar ko nosaka konkrētu piesārņotāju maksimāli pieļaujamo koncentrāciju pārtikas produktos,
- pesticīdu atliekām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 396/2005.

E. Mikrobioloģiskās pārbaudes

Kur nepieciešams, veic mikrobioloģiskas pārbaudes saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem un kritērijiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 2073/2005.

F. Parazīti

Jāveic uz riska analīzi balstīta testēšana, lai pārbaudītu atbilstību Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VIII sadaļas III nodaļas D daļai un Regulas (EK) Nr. 2074/2005 II pielikuma I iedaļai.

⁽¹⁾ Padomes 1996. gada 26. novembra Regula (EK) Nr. 2406/96, ar ko paredz kopējus tirdzniecības standartus attiecībā uz noteiktiem zivsaimniecības produktiem (OV L 334, 23.12.1996., 1. lpp.).

G. Indīgi zivsaimniecības produkti

Jāveic kontroles, lai nodrošinātu, ka:

- 1) tirgū netiek laisti no šādu dzimtu indīgām zivīm iegūti zivsaimniecības produkti: *Tetraodontidae*, *Molidae*, *Diodontidae* un *Canthigasteridae*;
- 2) svaigus, sagatavotus, sasaldētus un pārstrādātus zivsaimniecības produktus, kas pieder pie *Gempylidae* dzimtas, jo īpaši *Ruvettus pretiosus* un *Lepidocybium flavobrunneum*, tirgū laist drīkst tikai iesaiņotus/iepakotus, un tie attiecīgi jāmarķē, lai patērētājs būtu informēts par sagatavošanas/termiskās apstrādes metodēm un risku, kas saistīts ar tādu vielu klātbūtni, kuras nelabvēlīgi ietekmē kuņģa un zarnu traktu. Marķējumā jānorāda zivsaimniecības produktu parastais un zinātniskais nosaukums;
- 3) tirgū netiek laisti zivsaimniecības produkti, kas satur biotoksīnus, piemēram, sigvatera toksīnu vai citus cilvēka veselībai bīstamus toksīnus. Tomēr tirgū laist var no dzīvām gliemenēm, adatādaiņiem, tunikātiem un jūras vēderkājiem iegūtus zivsaimniecības produktus, kas ražoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VII sadaļu un atbilst standartiem, kuri noteikti minētās sadaļas V nodaļas 2. punktā.

II NODAĻA

KOPĒJĀ GAISTOŠĀ BĀZISKĀ SLĀPEKĻA (TVB-N) KONTROLE

A. TVB-N robežvērtības konkrētām zivsaimniecības produktu kategorijām un izmantojamās analīzes metodes

1. Nepārstrādāti zivsaimniecības produkti uzskatāmi par lietošanai pārtikā nederīgiem, ja organoleptiskais novērtējums rāda šaubas par to svaigumu un ķīmiskās kontrolpārbaudes parādījušas, ka pārsniegtas šādas TVB-N robežas:
 - a) šīs nodaļas B daļas 1. punktā minētajām sugām 25 mg slāpekļa uz 100 g gaļas;
 - b) šīs nodaļas B daļas 2. punktā minētajām sugām 30 mg slāpekļa uz 100 g gaļas;
 - c) šīs nodaļas B daļas 3. punktā minētajām sugām 35 mg slāpekļa uz 100 g gaļas;
 - d) zivsaimniecības produktiem, kurus tieši izmanto lietošanai pārtikā paredzētas zivju eļļas ražošanai, kā minēts Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma VIII sadaļas IV.B nodaļas 1. punkta otrajā daļā, 60 mg slāpekļa uz 100 g visa produkta; tomēr ja izejviela atbilst minētā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkta prasībām, dalībvalstis attiecībā uz konkrētām sugām var noteikt augstākas robežas, līdz tiek pieņemti specifiski Savienības tiesību akti.

TVB-N robežvērtību kontrolpārbaudēm izmantojamā references metode ietver no olbaltumvielām ar perhlorskābi attīrīta ekstrakta destilēšanu, kā aprakstīts zemāk C daļā.

2. Nodaļas 1. punktā minēto destilēšanu izdara ar aparātu, kas atbilst zemāk D iedaļā sniegtajai shēmai.
3. Parastās metodes, ko drīkst izmantot TVB-N robežvērtību kontrolpārbaudēm, ir:
 - a) mikrodiffūzijas metode, ko aprakstījuši Conway un Byrne (1933);
 - b) tiešās destilēšanas metode, ko aprakstījis Antonacopoulos (1968);
 - c) no olbaltumvielām ar trihlorskābi attīrīta ekstrakta destilēšana (Pārtikas kodeksa Zivju un zvejas produktu komiteja (1968)).
4. Paraugā jābūt aptuveni 100 g gaļas, kas ņemta no vismaz trīs dažādām vietām un samaļot sajaukta kopā.

Dalībvalstīm jāiesaka oficiālajām laboratorijām regulāri izmantot iepriekš minētās metodes. Ja rezultāti ir apšaubāmi vai, izmantojot vienu no parastajām metodēm, rodas strīds par veiktās analīzes rezultātiem, rezultātu pārbaudīšanai drīkst izmantot tikai references metodi.

B. Sugu kategorijas, kurām ir noteiktas TVB-N robežvērtības

Fiksētas TVB-N robežvērtības ir noteiktas šādām sugu kategorijām:

- 1) *Sebastes* spp., *Helicolenus dactylopterus*, *Sebastichthys capensis*;
- 2) sugas, kas pieder pie *Pleuronectidae* dzimtas (izņemot paltusus: *Hippoglossus* spp.);
- 3) *Salmo salar*, sugas, kas pieder pie *Merlucciidae* dzimtas, sugas, kas pieder pie *Gadidae* dzimtas.

C. References procedūra TVB-N koncentrācijas noteikšanai zivīs un zivsaimniecības produktos

1. Izmantošanas mērķis un joma

Šajā metodes aprakstā ietilpst references procedūra TVB-N slāpekļa koncentrācijas noteikšanai zivīs un zivsaimniecības produktos. Šī metode piemērojama, ja TVB-N koncentrācija ir no 5 mg/100 g līdz vismaz 100 mg/100 g.

2. Definīcijas

“TVB-N koncentrācija” nozīmē slāpekļa saturu gaistošā bāziskā slāpekļī, kas noteikts, izmantojot iepriekš aprakstīto references procedūru.

“Šķīdums” nozīmē šāda veida ūdens šķīdumus:

- a) perhlorskābes šķīdums = 6 g/100 ml;
- b) nātrija hidroksīda šķīdums = 20 g/100 ml;
- c) sāļsskābes standartšķīdums 0,05 mol/l (0,05 N). Izmantojot automātiskus destilatorus, jāizdara titrēšana ar sāļsskābes standartšķīdumu 0,01 mol/l (0,01 N);
- d) borskābes šķīdums = 3 g/100 ml;
- e) silikona pretputošanas reaģents;
- f) fenoltaleīna šķīdums = 1 g uz 100 ml 95 % etanola;
- g) indikatoršķīdums (*Tashiro* mikstais indikators) = 2 g metilsarkanā un 1 g metilēna zilā izšķīdina 1 000 ml 95 % etanola.

3. Īss apraksts

Ar 0,6 mol/l perhlorskābes šķīdumu no parauga ekstrahē gaistošās slāpekļa bāzes. Pēc pasārmināšanas ekstraktu destilē ar tvaiku, un gaistošās bāzes sastāvdaļas uztver skābes uztvērējs. Absorbētās bāzes titrējot, nosaka TVB-N koncentrāciju. To izsaka mg/100 g.

4. Ķīmiskas vielas

Ja vien nav noteikts citādi, jāizmanto reaģentu klases ķimikālijas. Izmantojamajam ūdenim jābūt destilētam vai demineralizētam un ar vismaz tādu pašu tīrības pakāpi.

5. Izmanto šādus instrumentus un piederumus:

- a) gaļas smalcināšanas ierīce, ar kuru sagatavo pietiekami viendabīgu zivs malto gaļu;
- b) homogenizators ar lielu darbības ātrumu no 8 000 līdz 45 000 apgr./min;
- c) ātri filtrējošs krokfiltrs ar diametru 150 mm;
- d) 5 ml birete ar iedaļām līdz 0,01 ml;
- e) tvaika destilators. Aparātam jābūt regulējamam tā, lai tvaika daudzumu varētu mainīt, kā arī noteiktā laikā radīt pastāvīgu tvaika daudzumu. Tam jānodrošina, ka pasārmināšanas vielu pievienošanas laikā no ierīces nevar izdalīties radušās brīvās bāzes.

6. References procedūras izpilde

Strādājot ar ļoti kodīgo perhlorskābi, jāievēro piesardzība un jāveic profilaktiski pasākumi. Paraugi jāsatavo saskaņā ar šādiem norādījumiem un iespējami drīz pēc to saņemšanas.

a) Parauga sagatavošana

Analizējamais paraugs rūpīgi jāsamal 5. punkta a) apakšpunktā minētajā gaļas smalcināšanas ierīcē. 10 g + 0,1 g samaltā parauga jāiesver piemērotā traukā. To samaisa ar 90,0 ml perhlorskābes šķīduma, divas minūtes homogenizē ar 5. punkta b) apakšpunktā minēto homogenizatoru un pēc tam filtrē.

Šādi iegūto ekstraktu temperatūrā aptuveni 2 °C līdz 6 °C var glabāt vismaz septiņas dienas.

b) Destilācija ar tvaiku

50,0 ml ekstrakta, kas iegūts saskaņā ar a) apakšpunktu, ievieto 5. punkta e) apakšpunktā aprakstītajā tvaika destilatorā. Lai vēlāk varētu pārbaudīt ekstrakta pasārmināšanos, pievieno vairākus pilienus fenolfaleīna šķīduma. Vispirms pievienojot dažus pilienus silikona pretputošanas reaģenta, ekstraktam pielej 6,5 ml nātrija hidroksīda šķīduma un tūlīt sāk destilāciju ar tvaiku.

Tvaika destilāciju regulē tā, lai 10 minūtēs tiktu saražots aptuveni 100 ml destilāta. Destilācijas izplūdcauruli iegremdē uztvērējā, kurā ir 100 ml borskābes šķīduma, kam pievienoti trīs līdz pieci pilieni indikatoršķīduma. Tieši pēc 10 minūtēm destilāciju beidz. Destilācijas izplūdes cauruli no uztvērēja izņem un izmazgā ar ūdeni. Uztvērēja šķīdumā esošās gaistošās bāzes nosaka, titrējot ar sālsskābes standartšķīdumu.

Beigupunkta pH līmenim jābūt $5,0 \pm 0,1$.

c) Titrēšana

Nepieciešams veikt divas analīzes. Izmantotā metode ir pareiza, ja atšķirība starp abām analīzēm nepārsniedz 2 mg/100 g.

d) Kontrole

Kontrolpārbaudi veic saskaņā ar b) punktu. Ekstrakta vietā izmanto 50,0 ml perhlorskābes šķīduma.

7. TVB-N koncentrācijas aprēķināšana

Titrējot uztvērēja šķīdumu ar sālsskābes standartšķīdumu, TVB-N koncentrāciju aprēķina ar šādu formulu:

$$\text{TVB-N (expressed in mg/100 g sample)} = \frac{(V_1 - V_0) \times 0,14 \times 2 \times 100}{M}$$

kur:

V_1 = sālsskābes standartšķīduma 0,01 mola tilpums mililitros paraugam;

V_0 = sālsskābes standartšķīdum 0,01 mola tilpums mililitros kontrolparaugam;

M = parauga masa gramos

Turklāt nepieciešami:

a) divas analīzes. Izmantotā metode ir pareiza, ja atšķirība starp abām analīzēm nepārsniedz 2 mg/100 g;

b) aprīkojuma pārbaude. Aprīkojumu pārbauda, destilējot NH_4Cl šķīdumu, kas līdzvērtīgs 50 mg TVB-N/100 g;

c) standartnovirzes. Atkārtojamības standartnovirze $S_r = 1,20$ mg/100 g un reproducējamības standartnovirze $S_R = 2,50$ mg/100 g.

D. TVB-N tvaika destilators

